

வியல்வின் நூல்

இல.
6

பெண்களின் உரிமைக்கான ஒரே சஞ்சிகை

முத்த பொய்மைகள்
யாவும் அழிப்பராம்
முடக் கட்டுக்கள் யாவுற்
தகர்ப் பராம்

—பாரதி

“பட்டங்கள் ஆள்வதுந் சட்டங்கள் செய்வதும்
யாரிலில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்”. —பாரதியார்

ஆவணி 1983

விலை ரூபா 5-00

“பெண்ணின் குரல்”

அமைப்பின் குறிக்கோள்கள்

பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை அடிக்கடி கூடிக் கலந்துரையாடி, பொது உடன்பாடு காணக்கூடிய விடயங்களில் கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் மாதர்களின் குழுவாக, 1978 செப்தம்பர் மாதத்தில் ‘‘பெண்ணின் குரல்’’ (காந்தா ஹன்ட் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் சுருக்கமாகக் கீழே தருகின்றேம்:

1. பெண்களின் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் சட்டாரியான உரிமைகளுக்காகவும் இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கும் ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தல்.

2. அரசாங்கக் கொள்கைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்புவ தற்கு அக்கொள்கைகளை பரிசீலனை செய்தல். அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் பொருளாதாரம், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பெண்களை எவ்வளவு தூரம் பாதுக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றின் கண்ணேட்டங்களையிட்டு எச்சரிக் கையோடும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு, அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

3. பெண்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்களையும், கலந்து ரையாடல்களையும் ஒழுங்கு செய்தல். மேற்படி உரையாடல்களை நடத்துவதற்கு பெண்களின் குழுக்களுக்கும்-இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை அனுப்பி உதவுதல்.

4. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளையும், கற்கைகளையும் மேற்கொண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகளை - நகர - கிராம - தோட்டபுற மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கும் விரிவாக்கல்.

5. பெண்களினது பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாதர்களினதும் ஆண்களினதும் விழிப்பு ஸர்வை உயர்த்துவதற்காக புத்தகங்களையும் பிரசரங்களையும் வெளியிடுதல், அவசியமான மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தல், வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களுக்கு கட்டுரைகளைம் கருத்துக்களையும் வழங்கல்-

6. மனிதர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய ‘‘பெண்ணின் குரல்’’ அமைப்பின் கருத்துக்களை பெண்களின் பரந்த அணியினர் மத்தியில் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளிலும் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகையொன்றை பிரசரித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு எமது அங்கத்துவம் உரித்தாகும். அங்கத்துவ சந்தா வருடம் பத்து ரூபாவாகும்.

விபரங்களுக்கு:

‘‘பெண்ணின் குரல்’’ (காந்தா ஹன்ட்)

18/9, சித்ரா ஒழுங்கை,
கொழும்பு-5.

ஆசிரியர் குறிப்பு

வீரசுதந்திரம் வேண்டி நிறபோம்

இலங்கையில் பெண்கள் செய்தியகம் அமைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இப்போது பெண் விவகாரத்துக் கென்று ஒரு அமைச்சே அமைக்கப்பட்டு விட்டது. இது இலங்கை அரசாங்கம் பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக விளக்குகிறது. உலகெங்கும் பெண்கள் சம உரிமை கோரி நடத்தும் போராட்டங்களும் ஏனைய நடவடிக்கை களும் 20ம் நூற்றுண்டு வரலாற்றுச் செய்தியாகிவிட்டது-அன்றியும் அரசாங்கங்களும் மக்கள் குழுக்களும் ஏனையோரும் பெரும் அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு கோட்பாடாக பெண் விடுதலை இயக்கம் இப்போது பரிணமித்துள்ளது. ஆனாலும் ஆசிரியர் கண்டத்திலும் சிறப்பாக இலங்கையிலும் இதன் தாக்கம் குறைந்தே காணப்படுகிறது. இதன் தாத்பரியம் கூட பிழையாக விளங்கப்படுகிறது. இது ஒரு பெரும் புரட்சிக் கொள்கை, சமுதாயக் கோட்பாடுகளை ஆட்டங்காணச்செய்யும், மதக்கொள்கைகளைத் தகர்த்தெறியும், இதிலிருந்து நாம் விலகி இருக்கவேண்டும் எனப் பலர் எண்ணுகிறார்கள். பெண்ணுரிமை வாதம் பல தாத்பரியங்களை அடக்கியுள்ளது. பல புரட்சி கொள்கைகளையுடையது. காலங்காலமாக சமுதாய அங்கீராரம் பெற்று ஏற்று, ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட பாரம்பரியங்களை அக்குவேறு ஆணிவேருக பியத்துத் துளைத்து அவையெல்லாம் தர்க்க ரீதியானவை அல்லது பெண்ணை ஆணுக்கு அடிமையாக்கும் அநீதிகள் என, மிகத் துல்லியமாகத் திண்மையுடன் கூறிக்கொள்ளும் இவர்கள் கருத்தரங்குகள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் கூக்குரல்கள் போன்றவற்றை மிகத் தீவிர மனப்பான்மையுடன் நடத்துவது இலங்கைப் பெண்களைச் சிறிது பின் வாங்கச் செய்கிறது. இந்தியப் பெண்கள் கூட இத்துறையில் மிக முன்னணியில் நிற்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தேசத் தலைவர்கள் பலருடன் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத் துக்கெதிராக முன்னின்று சத்தியாக்கிரகம் செய்தும் சிறைசென்றதும் இப் பெண்களுக்கே உரிய ஒரு பெருமை. இந்த அனுபவமும் இவர்கள் தீவிர மனப்பான்மைக்கு ஒரு காரணம். இவர்கள் போராட்டங்களைக் கொண்டு நடத்தும் திண்மையும் திட்சித்தமும் என்னைப் பெரிதும் பிரமிக்கவைக்கிறது.

இலங்கைப் பெண்கள் பத்திரிகை வாயிலாகவும் கருத்தரங்குகள் மூலமும் தங்களது கொள்கைகளையும் என்னைக்கருத்துக்களையும் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகின்றனர். ஆனால் பெண் விடுதலையின்பூரண

தாத்பரியத்தையும் அவர்கள் விளக்கிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மதம் கலாச்சாரம் போன்ற வற்றில் இருக்கும் காலத்துக்கொவ்வாத முரண்பட்ட பழைய வாதங்களை நாம் கண்டதறியப் பின் நிற்கிறோம், பயப்படுகிறோம். ஊர்வலங்கள் வேண்டாம் ஆர்ப்பாட்டங்கள் தேவையில்லை. கூச்சல் கூக்குரலும் கூட பயன்படாது. ஆனால் போலி நியாயங்களையும் பெண்ணை அடிமையாக்கும் கலாச்சாரப் பண்புகளையும் நாம் மிக ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். பழையன கழிய புதியன புகுத்தப்பட வேண்டும், நாகரீகம் வளரவேண்டும், மாறவேண்டும் இந்த ரீதியில் பெண்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

விடுதலைக் காதல், திருமணம் என்ற கட்டுப்பாட்டை மீறி காதல் வாழ்வை மேற்கொள்ளல் போன்ற மேலைத் தேயக் கொள்கைகளையும் நாம் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றதல்ல எமது வாதம். அரசியல் பொருளாதார சமூக உரிமைகளும் வரைவிலக்கணங்களும் தேசத் துக்குத் தேசம் மாறுபடும். நவீன மாதர் சுதந்திரம் என்ற கோட்பாடு மேலைத் தேயத்தில் உதயமானதென நாம் கொண்டால் அக் கோட்பாடு அந் நாட்டு சம உரிமையின்மையையே தாக்கும் ஒரு இயக்கமாகவே எழுந்தது. அவ் வியக்கம் சர்வதேசப் பண்பு உடையது என நாம் கொள்ளலாகாது. அந்த நாடுகளுக்கு வேண்டிய சம அந்தஸ்தையும் சம உரிமையையே அது வேண்டி நின்றது. ஆகவே கீழைத் தேயத்தில் பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் அதேயளவில் அதே பரிமானத்தில் மேலைத் தேயங்களிலும் மறுக்கப்பட வில்லை. பெண்கள் விடுதலை அல்லது பெண்கள் சுதந்திரம் என அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் அக் கொள்கை வேண்டி நின்ற இலட்சியமும் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு தன்மைத் தாக இருந்தாலும் சமுதாய அடிப்படையில் பொருளாதார அரசியல் மட்டங்களில் அவை பெரிதும் வேறுபட்டிருந்தன. விதவா விவாகமும் பால்ய விதவைகளும் பெரும்பாலும் 18/19ம் நூற்றுண்டின் இந்தியப் பிரச்சனை, மாமியார் கொடுமை உடன் கட்டை ஏறுதல் போன்றன இந்தியாவிற்கே உரிய பிரச்சனைகள். இந்தியாவுக்கு மிக அருகே இருக்கும் இலங்கையில் இவை மிக அருகியே காணப்பட்டன. உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கம் இலங்கையில் இருந்ததற்கு சான்று எதுவுமில்லை. ஆனால் சிதனக் கொடுமை இவ்விரு நாடுகளுக்கும் பொதுவான ஒன்று. அந்த அந்தச்சூழ் நிலைக்கேற்றப்போ எழுத்தாளரும் கவிஞரும் முற்போக்குச் சிந்தனைகளை அளித்துச் செல்வர். இந்த ரீதியில் பார்க்கும் பொழுது பாரதி விவைந்த பெண் விடுதலை இந்தியாவிற்கு அன்று தேவைப்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் அதே போல மாதர் இன்று வேண்டும் சுதந்திர இயக்கம் இன்றைய சமுதாய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களால் அவசியமாகக் கப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்கு நாம் அனைவரும் வேண்டி நிற்கும் விடைகள், இன்றைய பெண் சுதந்திர இயக்கத் தின் முக்கிய கோரிக்கை களை வரிசைப் படுத்தினால் அவை சம சந்தர்ப்பம் — அரசியல் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சனைகளை ஆணுக்குரிய, பங்குபெண்ணுக்கும் தரப்பட வேண்டும். உத்தியோகங்கள் சில வில ஆணுக்குரியன, சில பெண்ணுக்குரியன் என்ற வேறுபாடு அகற்றப்படவேண்டும், என்பன போன்றனவே. சமுதாயக் கோப்பு ஒன்று எப்படி பழம் பெரும் பண்பாடு

என்ற அடிப்படையில் பெண்களின் நியாயமான கோரிக் கைகளையும் அபிலாதைகளையும் நிராகரித்து பெண்களை எப்போதும் பின்னின்று இயக்கும் சக்தியாக வைத்திருப்பதை பெண்கள் அறிந்து. அதற்கு மாற்றம் விழைய வேண்டும். கதைகளும் கட்டுரைகளும் மாத வார இதழ்களும் பெண்களை இனக் கவர்ச்சிச் சின்னமாக உபயோகித்து ஒரு விலை பொருள் பண்டமாக வைத்து வியாபாரம் செய்வது நிறுத்தப்படவேண்டும். குடும்பம் என்ற சமுதாயப் பிரி வில் பெண்ணும் வேலைக்குப் போவதால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளையும் ஒழுங்கினங்களையும் பெண் ஒருத்தியே தாங்க வேண்டிய அநீதி அகற்றப்படவேண்டும். ஆண்கள் கை கொடுத்து உதவி-வீட்டு வேலை பிள்ளை வளர்ப்பு ஆகிய வற்றில் தாழும் சம பங்கு ஏற்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை ஆண்களிடத்தில் தோன்ற வேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் பெண்களின் பங்கு முதலீடு செய்யப்படுவதில்லை. அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட பெண் ணினம் சமையல், பிள்ளை வளர்ப்பு, கணவனைக் கவனித்தல் என்ற சிறு வட்டத்திலுள்ளே இயங்குகின்றது. இதிலிருந்து அவர்கள் வெளியே வந்து ஆத்ம பூர்வமாக நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டும். இந்த ரீதியில் பெண்களின் உரிமைகளை நிலை நிறுத்த வேண்டப்படும் சில மாற்றங்கள் சட்டபூர்வமாக ஏற்படல் வேண்டும்.

ஒரு நாட்டில் ஏற்படும் பல்வேறு அபிவிருத்திகளிலும் முயற்சிகளிலும் பெண்களின் பங்கு கணக்கெடுக்கப்படுவதில்லை. கமத்தொழிலில் குடும்பத்தில் போஷக்கு நிறைந்த உணவு கொடுத்தல் போன்ற பெரும் தொழில் கள் சேவைகள் என்றே கணக்கிடப்படுகின்றன. இந்த மனப்பான்மை மாறிப் பெண்ணின் பெருஞ் சக்திக்கு மதிப்புக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

இந்த ரீதிலில் பெண்களது பல பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண பெண்கள் முன்வரவேண்டும். வீரப் பெண்ணும் தீரப் பெண்ணும் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணும் தமிழ் இலக்கியத்திலேயே நின்றுவிட்டார்கள். யுத்த களத்துக்கு கலங்காமல் மறப் பண்புடன் அனுப்பிவைத்த பெண்ணும் யுத்த களத்திலிற்று கிடந்த மகனின் நெஞ்சக்காயம் கண்டு மகிழ்ந்த தமிழ்ப் பெண்ணும், அரசனுடன் வழக்குரைத்து தன் கணவனைக் குற்றவாளியல்ல என்று நிருபித்த கண்ணகியும் ஏட்டை அலங்கரிக்கும் பெண்களாகவே இருக்கின்றனர். சமுதாயப் பெண்கள் அச்சமாக மட்டம் பொருந்தியவர்களாக நானுமுடையவர்களாக அநீதி கண்டு வாய் மூடி மௌனமாக கண்ணீர் சிந்தும் பது மைகளாகவே இருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த முரண்பாடு?

இவ் விதழில் பாரதியின் பெண் விடுதலையின் சித்தாந்தத்தையும் சமுதாய மட்டத்தில் பெண்கள் தங்களிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்விகள் சிலவற்றையும் கதை கட்டுரைகளில் பெண் எப்படி இழிவாகக் கருதப்படுகிறார்கள் என்பதையும் விளக்கும் கட்டுரைகளும் குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதை ஒன்றும் வெளிவருகிறது.

சிட்டுக் குருவி

ஒன்று

—: கவிஞர் கபிலன் :—

சிட்டுக்குருவி யொன்றை அந்த

சுற்றி வளைத்து	சிட்டுக்குருவியின் முகம்
சிறையில்லைத்தத்	சோாந்து
விசித்திரம்	சிங்கார ரூபம்
சொல்லட்டுமா?	ஒளி மங்கி
சந்தன முகத்தில்	தன் உறவுக்காய்
செந்தனை பொட்டோடு	பொட்டில்லாச் சுமங்கலியாய்
சைக்கிளில் சிட்டாக	சிறையிலே வாடுவதை
தாவணி பறந்தாட	சற்றேனும்
சுற்றிய	சிந்தித்துத் பார்த்தாயா?
சிட்டெங்கள்	இல்லை
'கண்ணேடி வார்ப்புகள்'	சிட்டுக் குருவியின் களை போக்கி
சிறைப்பட்ட	சிங்காரமாயொரு பொட்டாக
கதை தெரியுமா?	சிறியெழுந்த உன் சிரசகள்
தெரியாதா?	கட்ட வேலியில் கீக்கி
சீச்சி	சிறிடும் செந்தீர் அருவி
முடுவாயை	சிறைச்சாலைவரை செல்லட்டும்,
சமுகப் பிரக்ஞங்களை	அதிலே தொட்டொரு பொட்டிட்டுக் கொள்ளட்டும்
சற்றேனும்	எங்கள் சுமங்கலிச் சிட்டுக் குருவிகள்.
சிந்திக்க மாட்டோ.	தெரியுமா? சீ சொல்லாதே தெரிந்துமா சும்மா இருக்கிறுய்.
குளியங்களே	சிந்தித்துப் பார்த்தாயா!
சமுகத்தைவிட்டு	—நன்றி ரூமரன்
சற்றே விலகி	
சிந்தனையாளருக்கு	
வழிவிடாது	
நில்லுங்கள்.	
தெரியுமா?	
சீ சொல்லாதே	
தெரிந்துமா	
சும்மா இருக்கிறுய்.	
சிந்தித்துப் பார்த்தாயா!	

கடிதுங்கள்

கொழும்பு-3.

அன்புடைய ஆசிரியருக்கு!

பெண்ணின் குரல் இதழ் 5 கண்டேன் பேரானந்தப் பட்டேன். அறி வுக் களஞ்சியமாக அர்த்த பூர்வமான கட்டுரைகளும் சிறு செய்திகளும் ஆழமான கருத்துக்களும் செறிந்த ஒரு சஞ்சிகையாக இருக்கிறது. எனது மனமார்ந்த பாராட்டுகள்.

பெண்ணைச் சகதர்மினியாகவும் சக்தியாகவும் கடவுளாகவும் காணப் பழக்கப்பட்ட நாம் அதன் கீழிருக்கும் அடிமைத் தனத்தையும் போலித் தனத்தையும் கண்டு கொள்ளத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவற்றை இன்கண்டு அவற்றில் இருந்து விடுபட ஆவன செய்ய வேண்டும் அதற்குப் பெண்ணின் குரல் வழியமைத்துக் கொடுக்கும் என்பதில் எமக்கு ஜயமில்லை.

அட்டைப் படத்தில் பெண்ணின் ஓயாத முடியாத வேலையைப் படம் பிடித்தது மிகப் பொருத்தமே.

பெண்ணின் குரல் ஒங்கி ஓயாது; ஒலிக்க எனது வாழ்த்துக்கள்.

இப்படிக்கு,
சந்திரமணி சிவசப்பிரமணியம்

லபுக்கெல்லை.
1983-3-7

ஆசிரியர்,
பெண்ணின் குரல்.

பெண்ணின் குரல் வைது இதழில் வெளியான “மலையகப் பெண்ணைள்,” என்ற எனது கவிதையைப் பற்றி . . சகோதரர் இராமையா அவர்கள் 4வது இதழில் மலையகப் பெண்களை தன்னம்பிக்கை யற்றவர்களாக, முதுகெலும் பற்றவர்களாக ஆக்கிவிட்டதாக எழுதியுள்ளார்.

மலையகப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை நாளாந்தம் அவர்கள் படும் துன்பத்தையும் வேதனையையும் கண்டு உளம் நெகிழ்ந்த ஒரு நிலையில் எழுதி யதே அக் கவிதை.

இதயமுள்ள பேர்கள்-என நான் குறிப்பிடுவது, முதலாளித்துவ சக்திகளோயோ, அதிகார வர்க்கத்தினரையோ அல்ல.

மலையகப் பெண்கள் தங்களின் தாழ்வு நிலையைப் போக்க போராடத் தயாராகி விட்டார்களா? துணிந்து விட்டார்களா? இல்லையே. அப்படி துணிந்து விட்டாலுங்கூட, பரந்து கிடக்கும் அவர்களின் சக்தியை ஒருமுகப் படுத்துவது, இம் மக்களின் நல்வாழ்வில் அக்கறையுள்ள இதயமுள்ளவர்களின் சீரிய பணி தேவைப்படுமல்லவா. இந்த கருத்தில்தான் இக் கவிதையை எழுதினேனேயல்லாது, இவர்களை முதுகெலும்பற்றவர்களாக்க, முதலாளித் துவதிற்கு முன்டு கொடுக்க எழுதவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அன்பின்,
குறிஞ்சி தென்னவள்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

பெண்கள் விடுதலை பற்றிய ஒரு கண்ணேட்டம்

(செல்வி திருச்சந்திரன்)

இலக்கியத்தில் பெண்மை

இலக்கியத்தில் பெண் இரு தரமாகப் பிரிக்கப்பட்டமை சங்க காலப் பண்பு என நாம் முற்றுக ஒதுக்கி விடக் கூடாது. குலமகள் விலைமகள் என்பது சமுதாயத் தில் ஒரு அங்கீகிக்கப்பட்ட பாகுபாடாக இருந்த அக்காலத்தில் பெண்ணினது பெருங்குணம் மணம்செய்து இல்லாம்பக்கை நடத்தும் பெண்ணைக் கீருப்பதிலேயே தங்கிய ருந்தது. அதேபோல விலைமகள் ஏமாற்று கூழ்ச்சி, சிற்றின்ப வேட்டை போன்ற இழிக் குணங்களைக் கொண்டவை ளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டான். வலை வீசும் இப் பெண், ஆண்களை விந்து மயக்கும் பெண்ணைக்கும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டான். இந்த இலக்கியப் பண்பு இன்றுவரையும் கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் காணலாம்.

சங்க மருவிய காலப் பகுதியில் தர்க்கம் நியாயம் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புத்தமதக் கொள்கையின் ஆதிக்கம் தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றத் தொடங்க கற்புள்ள மாதவியின் கதாபாத்திரப் படைப்பும் விலைமகளின் மகளாகிய மணிமேகலை கதாநாயகி அந்தல்து பெறுவதும் பெரும் புரட்சி என நாம் கொள்ளலாம். ஆனால் இப் புரட்சி தமிழ் இலக்கியத்தில் அத்தோடு நின்று விட்டதோ என்று எண்ண வைக்கிறது. பிற்கால இலக்கியம் ‘சன்று புரந்தருதல் என் தலைக்கடனே. சான்றேன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே’ என்ற புரநானாற்றுச் செய்யுள் தாயின் கடனை முழுமுற்றுக வரையறுத்து விட்டது. ஆனால் பல வீரப் பெண்டிரையும் நாம் இங்கு காண்கிறோம். இதற்குப் பிற்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் பெண் கதாபாத்திரங்கள் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றனர். தியாகம், அன்பு, அமைதி, தற்பின் தின்மை ஆகிய நற்பண்புகள் நிறைந்த ஒரு கதாபாத்திரத்துக்கு நேர் எதிர்மாருக சஞ்சலம், சுயநலம், கற்பின் தின்மையின்மை அடங்காப்பிடாத் தனம் போன்ற அற்ப குணங்கள் பொருந்திய இன்னும் ஒரு பெண் படைப்பையும் நாம்காணலாம். இது சங்ககால விலைமகள், குலமகள் பாத்திரப்படைப்பின் தொடர்ச்சியேதான். வளர்ந்து வரும் சமுதாய மாற்றங்களாவது, சமுதாயச் சிக்கல்களாவது யதார்த்த நிலையில் படைம் பிடிக்கப்படாமை, பெண்ணின் கதாபாத்திரம் சித்தரிப்பில் பூர்ணப்பட்டு நிற்கிறது. தாய்மையும் பெண்மையும் கற்பும் கடவுளாக்கப்படுவதும் இந்திரன் கெட்டதும் பெண்ணைலே, சந்திரன் கெட்டதும் பெண்ணைலே என்று பெண்மை கேவலப்படுத்தப்படுவதும்—அவற்றிற்கு ஒரு பாகுபாடும் வரன்முறையும் அமைப்பதும் இலக்கியத்தில் சகஜமாகிவிட்டது. உமாதேவி, சரஸ்வதி, லக்ஷ்மி, கண்ணகி அம்மன் என பெண் தெய்வங்களைப் பூஜிக்கும் நம்

பண்பாடு “சன்றுளோடு எண்ணைக் கடவுளும் இல்” என்று தாய்மையைக் கடவுளுக்கும் மேலாக மதிக்கிறது. ஆனால் பெண்மையை என்னி நகையாடுகிறது. காலிற் போட்டு மிதிக்கிறது, உரிமைகளைப் பறிக்கிறது, கற்பழிக் கிறது. அர்த்த நாரீஷ்வரத்தை விளக்க சக்தி இன்றி விவில்லையென்று தத்துவம் பேசும் பண்பாடு பெண் என்றும் மாயப் பிசாசினால் அலைக்கழிக்கப்படுகிறேன். சவர்க்கத்தின் பாதையில் பெரும் தடையாக நிற்பது பெண்ணின் கடைக்கண் வீச்சு என்று தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் முறையிடுகிறது. என் இந்த முரண்பாடு? என் இந்த மயக்கம்?

சிலை, தமயந்தி, சந்திரமதி, நளாயினி போன்ற பெண்களை என் ஆசிரியர்கள் அவ்வாறு இம்சைப் படுத்தி ஞார்கள்? வாழ்நாள் எல்லாம் சோதனையாக தீக்குளித்து அவர்கள் கண்டதென்ன? இந்த இலக்கியப் பரம்பரை இன்று தொட்டும் கதாசிரியர்கள் பட ஆசிரியர்கள் ஆகிய இலக்கியக் கர்த்தாக்களால் விடாக்கண்டராக கடைப் பிடிக்கப்பட்டு வருகிறதே. வாழ்க்கையின் நியாயமான உரிமைகளும் சந்தோஷங்களும் திருப்திகளும் பெண்களுக்கு கிட்டவே கூடாதா? ஆன் மகனின் கைப் பொம்மையாக அலங்கார மனைவியாக தியாகத்தின் சின்னமாக அவளின் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் தாதியாக அவன் சந்தேகப்படும் போதெல்லாம் தீக்குளித்து நிருபித்து அப்பப்பா என்ன கொடுமை. சமுதாயத்தின் உண்ணத கோட்பாடுகளும் எதிர்பார்ப்புகளும் பெண்ணினத்திலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டு வருகிறதோ என்றும் ஒரு ஜயப்பாடு தோன்றுகிறது.

ஒரு மரத்தைப் போல உணர்ச்சிகள் இல்லாத ஒரு கணவனுக்கு மான் போன்ற மனையாளை வகுத்த பிரமணை ஒளவையார்கள் எப்படிவைகிறார்கள் என்பதைக் கீழே தருகிறேன்.

‘அற்றதலை போக அரூததலை நான்கினையும்
பற்றித்திரி இப் பறியேனே—வற்றும்
மரமணையானுக் கிந்த மானை வகுத்த
பிரமணை யான் காணப்பெறின்’

ஒரு சபாஞ் போடலாம் போன்று தோன்றுகிறதல்லவா. பொருந்தாத கணவனுடன் வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு பெண்ணின் அவைநிலை ஒளவையாரை எப்படி ஆவேசங் கொள்ள வைக்கிறது. இந்தக் ‘கரு’ பிற்கால இலக்கியங்களில் ஏன் எடுத்து ஆளப்படவில்லை. கல்லையும் புல்லையுங் கூட கணவனுக்கு உவமானப் படுத்தி காலங் காலமாக பொறுமை காத்து வரவேணும் பெண்மை, என ஏறக்

குறைய இருபது நூற்றுண்டுகளாக வற்புறுத்தப்பட்டுவந்ததே.

இலக்கியம் ஒரு மனித சமுதாயத்தில் நிலவும் உறவுகள் பிரச்சனைகள் போன்றவற்றிற்கும் உருவங்கள் கொடுக்கின்றன. இவ்வருவங்கள் அதனை எடுத்துக்கூறும் ஆசிரியரின் திறமை, அறிவு, சிந்தனை சக்தி ஆக்கபூர்வமான கொள்கைகள் என்பனவற்றைக் கொண்டு நல்லிலக்கியம் தரங்குறைந்த இலக்கியம் எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டுவரும். இப்படிப் படைக்கப்படும் இலக்கியம் சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கும் அதே சமயத்தில் சமுதாயம் எப்படி இயங்கவேண்டும் என்பதையும் கலையழகுடன் கோடிகாட்டுகிறது. அல்லது பச்சையாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இப்படி இருவகைப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புகளும் ஒரு விதத்தில் ஒருமைப்பட்டு நிற்கின்றன. பெண்ணைன் கதாபாத்திரச் சித்தரிப்பு சமுதாயத்தின் பிரதிபலிப்பாக இல்லை. இங்கையின் மிகப் பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்கூட பொருளாதார சமூக மாற்றங்களினால் பெண் அடுப்பங்கரையிலிருந்து, வீட்டிலிருந்தும் அகற்றப்பட்டு அலுவலகம் வயல்வெளி, தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியக் கிளம்பிலிட்டாள். குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதிலும் அலங்காரப் பதுமைகளாக வீட்டில் வருவதுமே இப்போதும் கூட நம் கதாநாயகியின் குணசித்திரப் படைப்பாக இருக்கிறது. பெண்களது மாற்றியமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கை நெறியும் முன் நேற்றப் பாதையில் செல்லும் இலட்சியங்களும் அரசியலில் அவர்களுக்குள்ள ஈடுபாடும் சமுதாயத்தில் அவர்களது யதார்த்த நிலை. எத்தனை பெண் கதாநாயகிகளை நாம் இந்நிலையில் தற்போது காண்கிறோம்? இந்நிலையில் இலக்கியம் சமூகத்தின் கண்ணுடி என்பதும் கூட பொய்வாதமாகிறதே.

அடுத்ததாக சமுதாயத்தை அறவழி நடத்த உத்தே சிக்கும் இலக்கியப் பிரமாக்கள் கூட பெண்ணுக்கு அந்தி செய்கிறார்கள். சமயம் தர்மம் பண்பு பண்பாடு என்ற போர்வையில் பெண்களது நியாயமான உணர்ச்சிகளும் உரிமைகளும் நசுக்கப்படுகின்றனவே. குடியும் கூத்தியும் உடைய கணவனை பூசிக்க வேண்டும். அடித்து உதைக்கும் கணவன்து காலைக் கட்டிப் பிடித்து அழுது மனிப்புக் கேட்கவேண்டும். பெண் தனது உணர்ச்சிகளை குழி தோன்றிப் புதைத்து அச்சத்துடன் மட்மையாக வாழ் நாள் எல்லாம் பொறுமை என்னும் அணி அணிந்து ஏனையோ யோரின் இன்பத்துக்கே வாழவேண்டும். ஏன் எதற்காக? சமுதாய நலனுக்கா! அடிக்கும் கை அணைக்கும் காலம் வரும் வரை காத்திருந்தால் குடும்பம் என்ற கட்டுக்கோப்பு குலையாது பிள்ளைகள் மனைத்திடத்துடன் வளர்க்கப்படுவார்கள் என்பன போன்ற வாதங்களை வற்புறுத்துவார்கள். இலக்கியங்கள் இந்த (அ)நியாயத்தை வற்புறுத்த ஆண்கள் எல்லோரும் தங்களது நடத்தைக்கு நியாயம் கற்பிப்பார்கள். திருந்தி நடக்க முற்படமாட்டார்கள்.

தேசிய இலக்கியம் மன் வாசனை முற்போக்கு இலக்கியம் எனத் தரம்பிரிக்கும் திறனையவோர் கூட இந்தக் குறைபாட்டை எடுத்தியம்புவதில்லை. ஆண்டான் அடிமையென்பது பொருளாதார வர்க்கச் சித்தாந்தத்தில் மட்டுமின்றி ஆண் பெண் வேறுபாடுகளிலும் தொடர்கிறது. சமுதா

யத்தின் பிரதிபலிப்பு என்பதிலும்கூட இலக்கியத்தின் குறைபாடு தெள்ளத் தெரிகிறது. ஆண் பெண் உறவுமுறை களும் கணவன் மனைவி உறவுமுறைகளும் அலுவலகத்திலும் பெண் அதிகாரியின் கீழ் ஆண்மகன் என்ற பல்வேறு கட்டங்களிலும் அதன் பரிமாணங்கள் பழைமை வாதங்களை உடைத்தெறியும் தமிழ் இலக்கியமும் மட்டும் ஏன் தனித்தியங்குகிறது? இந்தியாவில் ராஜம் கிருஷ்ணன் போன்றேரின் நாவல்களில் பெண்ணுரிமை இயக்கத்தின் தாக்கத்தையும் மாறிவரும் சமுதாயக் கோட்பாடுகள் பெண்ணைத்தை எப்படி நடத்த வேண்டும், எப்படிப் பெண் தனது உரிமைகளுக்கு சமுதாயக் கோட்பாட்டை முற்றிலும் உடைத்தெறியாமல் அக் கோட்பாடுகளுக்குள்ளேயே மாற்றம் வேண்டி நிற்கிறான் என்பதையும் பலகதாபாத்திரப் படைப்புகளின் மூலம் துல்லியமாகவிளக்கியுள்ளார். சமயம் ஒரு பக்கச் சார்பாக பெண்ணை எப்படி அடிமையாக்குகிறது என்பதையும் விளக்குகிறார். தமிழ்ச் சினிமா, தமிழ் நாவல், சிறுகதை போன்ற பல துறைகள் பெண்ணடிமை வாதத்தை வலியுறுத்துகின்றன. புராண இதிகாச கற்புக்கரசிகளை கதாநாயகியாக்கியதுடன் நிற்காமல் தற்கால கதாநாயகிகளையும் அதன் வரம்புகளை மீருமல் கண்காணிப்பதில் கதாசிரியர்கள் பங்கு கணிசமாயிக்கிறது. பெண்ணைக் கற்பழித்தவன் ஒரு குடிகாரணைய் காழுகனுயை பெண் பித்தனையை இருந்தாலும் கற்பழித்தவனையே மனைள ஞாக்க கொள்ளவேண்டும் என்று கற்பிற்கு வரைவிலக்கணமும் வகுக்கப்பட்டு விட்டது. தன்னையே அவள் அழிக்கவேண்டும் அல்லது தனது விருப்பமில்லாமல் தன் கற்பைகுறையாடிய ஆணைக் கணவனுக அவள் வரித்து வாழ் நாளெல்லாம் ஏவல் செய்யவேண்டும். கலியாணமாகாமல் கர்ப்பம் தரிக்கும் பெண் முழுப் பாவத்தையும் சுமக்கவேண்டும். தற்காலையிலிருந்து அவள் தப்பினால் சமுதாயப் பிரஷ்டம் செய்யப்படும். ஆனால் இதில் சரிசமமாக பங்கு வகிக்கும் அந்த ஆண் எங்கே என்று கூட யாராலும் கேட்கப்படுவதில்லை. விபசாரம் சமுதாய ஊழல் எனத்தடுக்கும் சட்டம் விபசாரிகளைகோட்டுக்கு அழைத்து தண்டனைவிதிக்கும். ஆனால் அவர்களை விலை கொடுத்து வாங்கும் ஆண் மகனுக்கு ஏதும் தண்டனை வழங்க முன்வருவதில்லை. இத்தகைய ஒருதலைப்பட்சமான சமுதாயக் கோட்பாடுகளைத் தமிழ் இலக்கிய சர்த்தாக்கள் தகர்த்தெறிய முன்வராவிட்டாலும் இதன் அநியாயத்தை படம் பிடித்துக்காட்டவும் முன்வருவதில்லை. அக்கினி சாட்சி (தமிழ் படம்) பெண்ணுக்கிழமைக்கப்பட்ட கொடுரை ஒரு மென்மையான பெண் இதயத்தை எப்படிச் சிதற அடித்து மனேவியாதிக்குள்ளாக்கி விட்டது என்பதைக் கலையழகுடன் எடுத்துக் கூறுகிறது. இது ஒரு யதார்த்தம். இப்படிப் பல ஆழ்ந்த கருத்தோட்டம் உள்ள கதைகளை நாம் வரவேற்க வேண்டும். இதை விடுத்து சமுதாயத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படும் கொள்கைகள் யாவும் சரியே எனக் கொண்டு அவற்றை இலக்கியத்தில் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துவது சரியல்ல. இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவது பெண்ணைமே. பெண்ணைத்தின் சுதந்திரமான போக்கும் நியாயமான அபிலா ஷைகளும் இதனால் தாக்கப்படுகிறது. பெண் சஞ்சலத்திற்குள்ளாகிறார்.

தற்போது பத்திரிகைகளில், “பெண் காதலில் தோல்வி, தற்கொலை”, கணவன் துன்புறுத்துகிறான், மனைவி தற்கொலை, கணவன் ஆசைநாயகியிடம் செல்கிறான், மனமுடைந்த மனைவி தற்கொலை இப்படிக் கூவாறானாலும் பல செய்திகளைப் படிக்கிறோம். காதலில் தோல்விக் கண்ட பெண் மனதைத் திடப்படுத்தி வாழ்க்கையில் காதல் ஒரு சிறு பகுதி என்பதை உணர்ந்து தன் வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கணவன் துன்புறுத்தினால் விவாகரத்துக் கோரி தன் சுய நிர்ணய உரிமையைப் பெண் நிலை நிறுத்தப்படுவேண்டும். தன்னிடம் பராமுகமாக, இருக்கும் கணவனை மனைவி தட்டிக் கேட்க வேண்டும். மன வாழ்க்கையில் தனது உரிமைகளை அவள் அறிய வேண்டும். மனைவிக்கு மாத்திரம் தான் கடமை கணவனுக்கு உரிமைகள் தான் கடமையில்லை என்ற பெண்ணினது மட மனப்பான்மை மாறவேண்டும். மனச் சடங்குகள் வற்புறுத்துவதும் இதுவே. இப்படிப் பெண்கள் மனமுடைந்து தற்கொலை செய்யும் மனப்பான்மை ஏழுவதற்கு இலக்கிய கர்த்தாக்களும் பெருமளவில் பொறுப்பாளிகள். இல்லற தர்மத்தை வலியிறுத்த, நிலைநாட்ட அரிய பெரிய பொறுப்புகளைப் பெண்ணிடம் சுமத்தி சஞ்சல புத்தியுள்ள ஆண் சேறு கண்ட இடத்தில் சேற்றைப் பூசி நீர் கண்ட இடத்தில் கழுவி மனைவியிடம் வந்தால் அவள் மனனித்து மறந்து அவளைப் பூசிக்கவேண்

நூலில் கீழ்க்கண்ட பாடம் கூறப்படுகிறது:

இந்த நிலை மாறவேண்டும். பெண் ஆணுக்கு அடிமை அவருக்கென்று தனி உணர்வுகளும் அபிலாதைகளும் இருக்கக் கூடாது. அவள் வாழ் நாள் பூராவும் தியாகம் செய்து கொண்டே ஏனையோரின் நல்வாழ்வையே தன் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பன போன்ற வாதங்களையே இலக்கியம் எடுத்தியம்பி வருகிறது. இது பெண்ணடிமை வாதத்தை நிலைநிறுத்துகிறது. சமுதாய மட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு நிலை இது என்று பெண்கள் மனத்திலும் ஏனையோர் கருத்துக்களிலும் மேலும் மேலும் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனால் பெண்தன்நம்பிக்கையை இழக்கிறார்த்து நிற்கப் பயப்படுகிறார்கள். தனக்குச் சரியென்று நியாயமானது என்று படுவதைக் கூட சமுதாயத்தால் மறுக்கப்பட்டுவிடுமோ வென அஞ்சி செய்யப் பின்நிற்கிறார்கள். இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இதை உணர்ந்து காலத்துக் கொல்வாத பழமை வாதங்களை விடுத்து சமுதாயத்தோடு ஒன்றி புதியன் தோன்ற தம் படைப்புகளை ஆக்கவேண்டும். இது அவர்களது கடமையும் கூட.

ஞானம் குருதியின் மூலம் ஆராய்ச்சி!

ஆண் எழுத்தாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் பெண் என்ற மாணிடப் பிறவியை ஆராய்வதில் தங்கள் பொன்னேன் நேரத்தைச் செலவழித்தனர். ஆனால் பெண்ணே புத்திசாலி. பெண் எழுத்தாளர்களும் சிந்தனையாளர்களும் ‘ஆண் என்ற உருவத்தை மாணிடர் யாவருக்கும் உள்ள உயர் குணங்களும் இழி குணங்களும் உள்ள ஒரு மாணிடப் பரிவு. அதற்கு என்று வேறுபட்ட தன்மைகளோ குணத்தையங்களோ இல்லை என்பதைப் பூரணமாக உணர்ந்து தெய்வஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தவோ படு குழியில் தள்ளவோ தங்களது நேரத்தை விண்டிக்க வில்லை. இதோ ருஸோவின் சிந்தனைகளில் சிலas:-

எப்போதுமே அவர்கள் மீது அளவுமிரு
ஆசைவைத்து வந்ததுதான்.

பெண்கள்! பெண்கள்!! இன்பழும்
வேதனையும் கலந்த பிறவிகள். நம்
மைத் துன்புறுத்தி அழகுடன் படைக்
கப்பட்ட பிறவிகள். நாம் அவர்களை
அடக்க என்னும்பொழுது நம்மைத்
துன்புறுத்துவார்கள். நாம் அவர்களிடம்
யத்துடன் நடந்துகொண்டால் நம்
மைப் பின் தொடர்வார்கள். அவர்கள்
னின் காதலையும் கோபத்தையும் கண்டு
அஞ்சி நடுங்கவேண்டியுள்ளது அழகு
சாகஸம்-கருணை-பின் வேதனையும் துன்
பழும் நிறைந்த துன்ப சாகஸம்-பெண்
னின் சொகுசான் சாகசத்திற்கு மயங்கி
மனதைப் பறிகொடுப்பவன் மிகவும்
தூர்ப்பாக்கியசாலியாவான்.

கும் அவர்களை வளர்ப்பவர்களுக்கும் நன்மையுண்டாகிறது.

படித்த பெண்

இந்தப் பூலோகத்தில் புத்திசாவி
யான் ஆடவர்கள் இருந்து வரும்வரை
அகங்காரப் பண்டிதை ஒவ்வொருத்தி
யும் வயதான் கண்ணியபகவே இருந்து
வருவாள்.

அகங்காரமான ஒரு பண்டிதை தன்
கணவனுக்கும் தன் குழந்தைகளுக்கும்,
தன் சிறேநிதிகளுக்கும், தன் வேலைக்கா
ரர்களுக்கும், எவருக்குமே உபத்திரமா
னவரோ! —ஞஸோ.

(ரூஸோவின் சிந்தனைகளில் சிலவற் றைத் தமிழில் தந்தவர் கோமேதக வேலு. -நன்றி)

—நன்றி மேகம்.

ବେଳେ

உலகம்-பெண்ணின் புத்தகமாகும்.

பெண்கள் விஷயத்தில் எனக்கு வெற்றி கிட்டாததின் காரணம் நான்

பெண்கள் பெண்களாகவே வளர்க்கப்படவேண்டும்-இதனால் அவர்களுக்க

புதுமைப் பெண்ணைய் மாறிவோள்

கோடே

குறிஞ்சித் தென்னவன்

காலைவி லேபனி காயுமுன் னேகுளிர்
காற்றைக் கிழித்திவள் ஓடுகிறுள்!—தொழிற்
சாலையி லேசங்கு ஊதுமுன் னேபசந்
தங்கத் தளிரினைக் கிள்ளிடுவாள்!

வெண்டை விரல்கள் விறைறத்திடினும்—தன்
மேனி குளிரில் நடுங்கிடினும், இரு
கெண்டை விழிகள் பளபளக்கும் தளிர்
கிள்ளாவோ கைகள் பரபரக்கும்!

தூரத் தெரியும் மலைமுகட்டில் எழும்
குரியன் தன்பொற் கதிர்களினால், இவள்
தேகந் தமுவியே சுகித்திடுவான் வண்ணச்
செம்பொற் துகள்தனை தூவிடுவான்!

முத்துக்கள் நூறுமு கத்தில் மின்னும்—தங்க
மூக்குத்தி மின்னியே கண்சிமிட்டும், பிறை
நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டு மின்னும், இவள்
நெஞ்சத்தில் கற்புக் கணல் பிறக்கும்!

கூடை அசைந்திரு பக்கத்திலும் வந்து
கூட்டும் ‘கிறிக், கிறுக்’ கோசையிலே—நெஞ்ச
மேடையி லேசதி ராடுமெண்ணங்களின்
வேதனை துன்ப ஓவி கேட்கும்!

பக்க நிறைச்செடி சிக்கிடும் போதிலும்
பக்குவ மாகவி லக்கிச் செல்வாள்,—தன்னைச்
சிக்கவைத் திருக்கும் அடிமைத் தளையினை
தூக்கி யெறியத் துணிவு கொள்வாள்!

வெட்டிய செடியில் புடைத்தெழும் அரும்பென
மேலுறும் எண்ணம் இவள் மனதில், இனி
மூட்டித் ததும்பி முளைத்து விடும்—தன்னை
மூடிய பேரிருள் ஓட்டிடுவாள்;

என்றும் அடிமைச் சிறையினிலே, வைத்த
எத்தர்கள் கொட்ட மடக்கிடவே, பெருங்
குன்று நிகர்த்த மனவறுதி கொண்டு
கோதையர் போரிடமுன் வருவார்!

பெண்ணைக்கு கல்வி பெருந்தீது, உரிமைப்
பேசிடிலோ அது பெருந்தவறு,—என்ற
எண்ணம் படைத்தவர் மண்ணிற் புதைந்திட
எண்ணற் கரிய கலை படைப்பார்!

ஆக்கிப் படைப்பதும் ஆண்களுக் கேசகம்
அளிப்பதும் பெண்கள் கடமையெனும்—பழம்
போக்கையே தள்ளி மிதித்து நவயுகப்
புதுமைப் பெண்ணைகவே மாறிடுவார்!

சாதிச் சமய சமூக்கறுத்து, பெண்கள்
தாழ்வு எனும்தீய போக்கொழித்து,—இம்
மேதினி யில்புது மாற்றம் படைத்து பெண்
விடுதலைக் கீதம் இசைத்திடுவார்!

பெண்ணைக்கு இங்கோர் தனிநீதி—என
பேசிடும், நூல்கள் எவையெனினும்,—அதை
மண்ணில் புதைத்து மகிழ்ந்திடுவோம்! நவ
மாதர் அறங்கள் படைத்திடுவார்!,

பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணைய்: இந்த
பாரில் புரட்சி பலபுரிந்தே—தன்முன்
நேரிடும் துன்பங்கள் யாவையும் வென்றிடும்
நெஞ்சர மிக்கவ ராய் வருவார்!

போலித் தலைமை பொசக்கிடுவார்! இவர்,
பொய்மைத் திரையை கிழித் தெறிவார்
பாலித்திடுவார் புதுயுசத்தை, மலைப்
பாவையவர், வாழ்வில் உயர்ந்திடுவார்!

தினகரன், வீரகேசரி ஆசிரியர்களுக்கு பெண்ணின் சூரலின் வேண்டுகோள்

பெண்களைப்பற்றி இழிவாக வேடிக் கையாக என்னி நகையாடுவது பரம் பரை பரம்பரையாக ஆண்களின் பொழுது போக்குகளில் ஒன்றுக்கிறுந்து வந்தது. ஆயினும் தற்போதைய சூழ்நிலையில் பெண்கள் உரிமைகளும் பெண் சமத்துவமும் பெருமளவில் பேசப்பட்டு அதன் தாத்பரியங்களை ஆதாரபூர்வமாக ஆராய்ந்து உலகத்து அறிவு ஜீவி களும் ஜக்கிய நாடுபோன்ற உலக ஸ்தாபனங்களும் ஒருங்கே ஒருமித்து பெண் அடிமை வாதத்தின் அந்திகளை கண்டிக்கத் தொடங்கியுள்ள காலகட்டத் தில் வீரகேசரியிலும், தினகரனிலும் இப்படிப்பட்ட பிறபோக்கான கருத்து வெளிவந்தது மிகவும் கவலைக்கிடமானது. வீட்டு யேலையிலும் அடுக்களையிலும் பிள்ளை பராமரிப்பதிலும் பெண்ணினது அறிவுப் பிரவாகம் முடங்கிக் கிடந்த காலத்தில் வெளியுலக நடப்புகளும் அறிவு பூர்வமான விடயங்களும் பெண்களுக்கு எட்டாது ஒதுக்கப்பட்டபோது பெண்ணைவளின் குணுதிசயங்களில் ஒருவித தேக்கமும் பிற்போக்கும், அச்சமும், மட்மையும் நாணமும் பெருகி வளர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தத்தடைகள் சமுதாயஅரசியல் பொருளாதார மட்டங்களில் அகற்றப்பட பெண்ணும் தன் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்து விடுபட்டு விட்டாள். அதை உணர்ந்த ஆணினம் இன்றும் கூட அர்த்தமற்ற ஆதாரமற்ற விஞ்ஞானக் கண்ணேட்டத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட குணவியல்புகள் சில பெண்களுக்கு உண்டு என்று கடைகளிலும், கட்டுரைகளிலும், பத்திரிகைத் துணுக்குகளிலும் வரைப்படத்திலும், சினிமாக்களிலும் விதண்டாவாதம் செய்வது பண்பற்ற பிற்போக்கான செயலாகத் தோன்றுகிறது.

சீதனத்தின் கொடுமையை அர்த்த பூர்வமாக உடைத்தெறிய முன்வந்த ஒரு புதுமைப் பெண்ணைக் கதாநாயகியாக உலவவிட்ட ஒரு சிறுகடையையும் (புதிய விழிப்பு) இ. மு. போ. ச.த்தின் கலை இலக்கியத்துறை சார்ந்த பெண்

களுக்கான அமைப்பையும் வெளியிட்ட 5-6-83 ஞாயிறு வீரகேசரியில் ஏன் இந்த முரண்பாடு? இனிய வீணையின் நாதத் தில் ஒரு அபஸ்வரம் ஒலிக்கிறதே!

தினகரன் 22-2-83ல் தொகுத்தளித் திருக்கும் யலவேறு நாடுகளில் மழங்கப்படும் கருத்துக்களும் அதே விதண்டாவாதம் தான்-அர்த்தமற்ற ஆதாரமற்ற பிதற்றல்கள். வேடிக்கைக் கடைகளுக்கும் நகைச் சுவைக்கும் பாரில் உள்ள பெண் குலம் முழுவதையும் ஒருங்கே என்னினி நகையாடுவதும் பரிகாசிப்பதும் பண்பல்ல;

5-6-83 வீரகேசரியிலிருந்து

இருத்தி—

உன் கணவர் எங்கே வேலை?

மற்றவள்—

ஜி. ஓ. வேலை செய்யும் கந்தோரில்! (பியோன்)

* * *

அவள்—

உன் கணவருக்கு எவ்வளவு சம்பளம்

இவள்—

நானாறு ரூபாக் குறைா ஆயிரம்! (600 ரூபாய் என்றி சொல்ல வெட்கம்)

* * *

இருத்தி—

என்னடி உன் கையில் காயம்?

மற்றவ—

ஹோட் பிளேட்டில் சமைக்கும் போது சுட்டுவிட்டது.

(கணவன் அடித்ததனால் ஏற்பட்ட காயம்)

* * *

விமலா—

நீ எதற்காக உன் கணவரை முன்னால் விட்டுப் பின்னால் போகிறோம்!

கமலா—

அவரைப் பின்னால் விட்டால் எனக்கு முன்வந்த ஒரு முடியாது.

(கணவன் ஒரு திருடன், தாவிக் கொடியைப் பியத்துவிடுவான் என்ற பயம்)

* * *

மலர்—

உஸ் சேலை வடிவாக இருக்கிறதே, என்ன விலை?

மணி—

இந்த மாதச் சம்பள மிச்சத்தை அப்படியே கொடுத்து வாங்கிவந்திருக்கிறோம்.

மலர்—

ஆக அறுபத்தைந்து ரூபாய் தானு? (மணியின் கணவர் வேலை செய்யும் கந்தோரில் வேலை பார்ப்பவள் மலர்.)

* * *

விமலா—

உங்க மகள் சோதனையில் நன்றாக பாஸ் பண்ணியிருக்கிறோம்?

கமலா—

தாயின் மூனை பிள்ளைக்கும் இருக்கும் தானே?

(கணவனைவிட தான் கெட்டிக்காரி என்ற எண்ணம்)

* * *

ரதி—

உன் கணவர் மேல் உனக்கு ஆத்திரம் வந்தால் என்ன செய்வாய்?

மதி—

பிள்ளைகளுக்குப் போட்டுச் சோப்பு வேன்.

* * *

மாலதி—

உன் மணிக்கட்டில் ஏன் கட்டுப் போட்டிருக்கிறோம்?

ரேவதி—

எலும்பொன்று முறிந்துவிட்டது. (புதிய மணிக்கட்டைமற்றவர்களுக்குக் காட்டுவதற்காக)

* * *

தவம்—

உன் கணவர் இன்னும் வெளிநாட்டுக்குப் போகவில்லையா?

நவம்—

நான் தான் அவரைப் போகவேன் டாம் என்றி சொல்லிவிட்டேன். அவரைப் பிரிந்து என்னால் ஒரு நிமிடம்கூட வாழ முடியாது.

(உண்பையில் ஏஜன்லிக்குக் கொடுக்க பணம் இல்லாதது தான் காரணம்)

(11ம்.பக்கம் பார்க்க)

அறிமுக விபூ

ஆ. இரத்தினவேலால்

போதிக்கப்படும் புரட்சிவாதக் கொள்கைகளுக்கும் தன் சொந்த வாழ்வில் ஒருவன் கடைப்பிடிக்கும் பிற போக்கு வாதத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடுகளை மிகத் தெளிவாக இவ்வாசிரியரால் இனங்காட்ட முடிகிறது. பெரும் பாலான அரசியல் வாதிகளுக்கு கைவந்த கலையாகியிருந்த இவ்விழிநிலை இப்போது இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் முற்போக்குவாதம் பேசுவது யதார்த்த ரீதியாக, தர்க்க ரீதியாக புரையோடிப் போயிருக்கும் சமுதாய அவஸ்களையும் அநீதிகளையும் (சாதி, சமய வெறிகள், சீதனம்,) மேடையிலும் தம் இலக்கியப் படைப்புகளிலும் சமூக வியல் ஆராய்ச்சிகளிலும் பன்னிப் பன்னி விளக்கிக்காட்டும் அறிவு ஜீவிகளும் கூட தம் சொந்த வாழ்வில் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்காத போலித்தன்தை நாம் இப்பொழுது நிதமும் காண்கிறோம். பெண் விடுதலையின் பல்வேறு முனைப்புகளும் (சீதனம், விதவா விவாகம், காதலில் தோல்வியற் பெண்ணைப்பற்றிய ஒரு தலைப்பட்சமான சமூக நோக்கு) எவ்வாறு சீரிய நோக்கில் பாரதி பரிபாஷையில் தன் சிறு கதையில் எடுத்து அலசி கண்டித்துப் பின் அதே ஆண் இலக்கியகர்த்தாவினுலேயே நடைமுறையில் தூக்கி எறியப்படுகிறது. என்னி நகையாடப்படுகிறது என்பதை நாம் இச் சிறு கதையில் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். பெண் விடுதலையை ஏட்டுச் சரக்காய் கறிக்குதவாது என்று கூறுமல் கூறும் இந்த கதாநாயகன் ஆண்வர்க்கத்துக்கு ஒரு பிரதிநிதி. இதை இன்னென்று ஆண் எழுத்தாளன் எடுத்துக் காட்டுவது வரவேற்கத்தக்கது. பாராட்டப்படவேண் டியது. “நெஞ்சில் உரமின்றி நேர்மைத்திறனின்றி” செயற்படும் ஒரு ஆண்மகனை இன்னுமொரு ஆண்மகன் (கதாநாயகன் போன்றோரை) வெளி உலகத்துக்குக் காட்டிக் காடுப்பதை பெண்ணைன் குரல் மறுபிரசரம் செய்வதில் ஆனந்தப்படுகிறது. பெண்ணைன் குரலின் நோக்கமும் இந்த ஆஷாட பூதிகளை இனங்கண்டு தட்டிக் கேட்பதே.

அறிமுகமான ஆக்கள். அறுபது தரு கினமாம். இனி வீடு வளவு தோட்டத் துறையள் போக பொடிச்சிக்கு நகை நட்டு! என்னமோனை சொல்லுறைய்;

அறுபதும் இந்தநாளையிலை ஒருகாசே? என்னேடை வேலை செய்யிற செந்தி மூக்கு ஒண்டு தாறம் எண்டு ஒரு சம் மந்தம் வந்ததாம். அவன் அதுக்கே ஒம் படேலை! நீ உதையும் ஒரு கதை எண்டு என்னைக் கேக்கிறியே?

காசையும் ஏறக்கேட்டு என்னமோனை செய்யிறது? பொடிச்சியும் மேல் படிப் பெல்லாம் படிச்சதாம். ஆனாம் வலு இலட்சணமானதெண்டு கேள்வி. இது களையெல்லாம் பாக்கக்குள்ளொகாசு..?

விசர்க்கதை கதைக் காதையனை அம்மா! கடைசி ஒண்டோடை ஆரும் வந்துகேட்டால் சொல்லு யோசிச்சிச் சொல்லுறன். அதுக்குக் குறைய ஆரும் வந்து கேட்டதெண்டு இண்டு மேற்பட்டுச் சொன்னியோ?

ஃ ஃ ஃ

இவள் படித்தவள். அழகானவள். யாவற்றிற்கும் மேலாக வசதியானவள்! இருந்த போதும் தனக்கு வரப்போகும்

கணவன் எந்தவித சீதனத்தையும்விரும் பாதவனுகத் தன்னையே விரும்பி வருப வனுக வரவேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கின்றான்! தனத்தைத் தேடுபவர்கள் அவள் மனதைக் கவரவில்லை! தன் மனதைக் கவர்ந்தவனையே அவள் தேடுகிறான்!

அருமையான கதை! இத் தொகுதி யில் இடம் பெற்றுள்ள முதலாவது சிறுகதை! இந்தக் கதையில் கதாசிரியரின் கற்பனாவாதத்தை விட அவரது முற்போக்கான சிந்தனைகளே கதையின் வெற்றிக்கு வழி கோலுகின்றது!

சுற்றி வளைக்காது நேரடியாகசொல்ல வந்ததைச் சொல்லி விடும் தன்மை, கதாசிரியரது நுண்மையான காட்சித் திறமை. வாழ்க்கையைப் புரி ந் து கொண்டவிதம், நடு நி லை மை யா ய் நின்று பொருளுணரும் பாங்கு யாவும் இக்கதை முழுக்க விரவியுள்ளது! நல்ல கதைகளை எவரும் எழுதி விடலாம் ஆனால், அவை சமுதாயத்திற்கு எந்த வழியில் உதவுகின்றன? எவ்வகையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன? என்பதைப்பற்றியே நாம் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த வகையில் இந்தக்

கதை ஆசிரியருக்கு மகத்தான வெற்றி யையே தேடித்தந்துள்ளது!

வெறுமனே முற்போக்கான பாத்தி ரத்தை வலிந்து வரவழைத்து உலவ விடாது சமூகவியல் ரீதியில் சிந்தித் துச் செயலாற்றிய இளம்கலைஞர் அளை யூரான் அவர்கட்டு ஒரு சபாஷ்போடத் தான் வேண்டும்.

நேற்று மைமலுக்கை அரச யூருக்கையிருந்து ஒரு சம்மந்தம் வந்தது. மோனை! அரசடியூர் விதானையாற்றை ஓரே மகளாம். பொம்பிளைப் பிள்ளையின்றை பள்ளிக் கூடத்திலை சங்கீதம் படிப்பிக்கிறதாம். பத்துப் பரப்பு வளவுக்கை மாடி வீடு! கொக்கிளாய் வயல் நிலத்திலை இருபது ஏக்கர் போக ஒண்டு தருகினமாம். வாய்ச்ச சம்மந்தம் மோனை! இதுக்கு என்ன சொல்லுறைய்?

அரசடியூர் விதானையார் என்ன சாதி எண்டு உனக்குத் தெரியுமோ அரசடி ஊர் விதானையார் எண்டால் என்னேடை படிச்ச பொடியன்களே அந்த நாளையிலை காறித்துப்புவாங்கள்! வசதியாக சீதனங்கள் வாய் ச்சாப் போலை நல்ல சம்மந்தமே? 【விசர்க்கதையை விட்டுட்டு வேறைஇடத்தைப்பார்!

அது விதானையற்றை பெண்சாதி எங்களை விட ஒல்லுப் போலீ சாதி குறைவதான். அதுக்காக—இந்த நாளையிலே உதுகளையெல்லாம் பாக்கேலுமே மோனை?

அம்மா! எங்கடை அப்பு ஆத்தை அவையைவின்றை குலங்கோத்திரம் என்ன? இப்பநீசேக்கிற இடத்து நில வரமென்ன? நாலு காசு சேர்ந்தாப் போலீ பிறந்த குலங்கோத்திர மெல்லாம் மாறிவிடுமே? சீதனம் ஒரு சதமுமில்லாமல் கட்டினாலும் கட்டுவனே தவிர ஒருக்காலும் இந்தசம்மதத்திற்கு ஒத்து வரமாட்டன! ஓ! சொல்லிப் போட்டன!

ஃ ஃ ஃ

இப்பேர்ப்பட்ட கலப்பு மணங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை! இவை களால்தான் சமூகத்தில் புத்தொளி பிறக்கும்! என மேடையில் முழங்குகிறோன் அவளது அண்ணன்! ஆனால் அவளோ தாழ்ந்த சாதிக்காரனுடன் காதல் என்பதை அறிந்த போது கொதித் தெழுகிறுன்! நாடகமென்கிறது வேறை நடை முறை என்கிறது வேறை என்கிறுன்! அந்த வேடதாரியை இனங்கண்ட அவள், அண்ணனது வரட்டுக் கொரவங்களை விரட்டி அவனது முக மூடியைக் கிழித்து தான் காதலித்த வளையே கைப்பிடிக்கிறுன்!— பக்குவமான பாத்திர வார்ப்புகள்! அருமையான களம்! கதையை இலாவண்யமாக நகர்த்துவது கதையின் நடை! யாவற் றுக்கும் மேலாக கதையின்கருவே கதையின் வெற்றிக்கு வழிசமைக்கிறது!

முற்போக்கான சிந்தனை நம் மன னுணுள் உரமாகி நின்ற வேலோகளில் அம்மண்ணிலிருந்து வெடித்தெழுந்த ஏழுத்தாளர்களுள் நண்பர் அனையூரான் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தில் நிற்பவர்!

இத்தொகுதியில் இடம் பெற்ற இரண்டாவது சிறுகதையில் கதாசிரியரின் பரந்த மனப் பாங்கையும் யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்கின்ற திராவிட மனப்பான்மையும் இனங்கான முடிகிறது!

ஃ ஃ ஃ

பொன்னுத்துரை மாமா தன்றை பொடிச்சிக்கு ஆள் விட்டிருக்கிறுஞ்.

மோனை! பொடிச்சியும் வாசிற்றியிலை படிச்சுதெல்லே? அதுபோக கொம்மா மானின்றை சொத்துப் பத்துக்களைப் பற்றி உனக்குத் தெரியாதே? வட்டிக் கடை நாகவிங்கத்தாற்றை ஒரே மோளைக் கட்டின வந்தானே கொம் மான்! எப்பிடிப் பாத்தாலும் உன்றை படிப்புக்கும் தகுதிக்கும் வேறை ஒரு இடமும் இப்படிப் பொருந்தி வராது! இதுக்கு என்ன மோனை சொல்லுகிறுஞ்?

உங்ககென்னம்மா பைத்தியமேபிடிச் சிருக்கு? போயும் போயும் பொன்னுத் துரையற்றை பெட்டையைக் கட்டச் சொல்லுறியே? படிக்கைக்குள்ளை அந்தப் பெட்டை அங்கையொரு பெடிய னேடை சிநேகி தம் சைச்சிருந்த தெல்லே? அந்தப் பொடியன் எனக்குப் பழக்கமானவன். அவன் இவளைக் கூட்டிக்கொண்டு திரிஞ்சதைப் பற்றிக் கதை கதையாச் சொல்லுவான்! அவன் மோட்டப்பைக் அக்சிடன்ரிலை செத்தாப்போலீ... அந்தக் கதையள் எல்லாம் மறைஞ்ச போகுமே? உதையும் ஒரு கதை என்டு என்னைக் கேட்டனியே? பொடியன்கள் அறிஞ்சாலும்பகிடி பண்ணப்போருங்கள்!

அதென்ன மோனை? கட்டுப் பட்டதோ? அல்லது கட்டி விட்டதோ? உங்கை சில பொடியன்கள் வாழ் விழந்துகுக்குக் கூட வாழ்வளிக்கிறுன்கள்! நீயும் ஒரு கதை!

அரசடியூரான் வளவுக்கை செம்பெட்டதாலும் எடுப்பனே தவிர செத்தாலும், ஒருவனேடை வாழ்ந்த அவளை மட்டும் கட்டுறதுக்கு ஒம்படமாட்டன்! முடிவா சொல்லிப் போட்டன!

ஃ ஃ ஃ

அவளோ பட்ட மரம்! இந்தச் சமூகத்தைப் பொறுத்த மட்டில்!.. அவள் வெள்ளைச் சேலீபோர்த்தி ஒதுக்கப்பட்டவள்! நடைப்பின தருணத்தில்தான் அதில் படர ஒரு பச்சோந்தி அவாவற்றது! வேலி என்பது அவளைப் பொறுத்த மட்டில் வேண்டாத தொன்று! ஆனால் இந்தச் சமூகத்தை பொறுத்த மட்டில்

? இதை உணர்ந்தவருக்கு வாழ்வ வழிக்க தலைப்பட்டான் ஒருவன்!-போலிக் கட்டுக்களாலும் முரட்டுப்பிடி வாதங்களாலும் பட்டுப்போன இச்

சமூகத்தில் புரட்சிக் காற்றுக்களாலும் புத்தொளிகளாலும் ஏற்படும் தளிர்ப்பு இத்தொகுதியின் மூன்றாவது கதையில் உணர வைக்கப்படுகிறது! குறியீடுகளும் கதையை நகர்த்தக கையாண்ட யுக்தியும் கதையினை மெருகேற்றிந்தனரும் சாதாரணமாக உலவ விடப்பட்ட முற்போக்கான பாத்திரங்களே மனதை நிறைக்கின்றன!

எழுபதுகளின் இறுதியில் எழுத ஆரம்பித்து எண்பதுகளின் ஆரம்ப படிகளிலேயே பிரபலமாகி விட்டவர் அனையூரான்— குறுகிய காலத்தில் வெறுமனே எண்ணிக்கைக்காக கதைபண்ணது மன நிறைவைத் தரும்படைப்புகளை அளித்து வந்தவர். அனையூரான் அவர்களுக்கு இக் தொகுதியில் இடம் பெற்ற இச் சிறுகதையே மிக வெற்றியளித்துள்ளது என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சாதி, சீதனம் என்று குறுகிய நோக்கில் ஆராயாது, புனர்வாழ்வு என்று பரந்த நோக்கில் சிந்தித்துக்குச் செயலாற்றிய நண்பர் அனையூரான் உண்மையிலேயே பாராட்டப்படவேண்டியவர். மிகைக்காக நான் கூறவில்லை! அவரது இச் சிறுகதை நற்சிந்தனையாக இச் சமூகத்திற்கு போதிக் கப்படவேண்டியது.

ஃ ஃ ஃ

பண்டிதற்றை பெட்டைக்கெண்டு நேற்று மண்டலாயர் வந்தார் மேகனை. பொடிச்சியை உங்க்கும் தெரியுந்தானே? அதுதான் அந்த நாளையிலி ருந்து உன்னேடை கூடி கதை நாடகங்கள் என்று எழுதித் திரிஞ்சுக்கேதே அதுக்குத்தான். சொத்து பத்துகள் அவ்வளவு இல்லாட்டிலும் உன்னைப்போல உலகம் அறிஞ்ச பொடிச்சி! என்ன மோனை சொல்லுகிறுஞ்?

என்ன நீ என்னேட பகிடியா விடுகி றுய்? இனி உப்பிடியான சம்பந்தங்கள் பேசிக்கொண்டு வந்தாய் எண்டால் கோயில் பூங்கொல்லைக் கிணத்துக்கை தான் குதிப்பன். ஓ! சொல்லிப்போட்டன்! அண்டைக்கும் அனையூர்ப் பள்ளிக்கூடத்துக்கை லை விழாவிலை பெட்டை மேடையிலை பேசிச்சுதாம். எவன் ஒருவன் சீதனம் இல்லாமல் எனக்குத்தாலி கட்டுவானே அவனுக்குத்தான் கழுத்தை நீட்டுவன் என்று எல்லாக்குமர்களும் வைராக்கியத் தோடை

இருந்தால் தான் இந்த உலகம் திருந்து மென்டு! அம்மாடி! உப்பிடி யானது களை கட்டிப்போட்டு என்னுலை மாரடிக் கேலாது! ஆளை விடு!

நீ என்ன மோஜை பூராயம் பிடிக்கி கிறோய்? நானுந்தான் கேக்க நினைச்ச ணன்! நீயும் உதுகளைத் தான் சொல்லி ஊர் திருந்தவேணும் என்டு இரவு பகலாக கதையள் எழுதிறூய், நாடகங்களிலை நடிக்கிறோய், கூட்டங்களிலை பேசி ரூய் உப்பிடி யெல்லாஞ் செய்து நீயே ஒவ்வொரு சம்மந்தத்திலும் அதில்லை இது குறைவுள்ளு குழப்பியடிக்கிறோய். உன்னைப் பெத்த என்னுலேயேஉன்னைப் பற்றி புரிஞ்சு கொள்ளேலாமல் கிடக்கு.

எனை அம்மா! கதைகள், நாடகங்கள் எல்லாம் பெயர் புகழுக்காக எழுதிறது. அதுகளாலை ஒரு சல்லிக்காச கூட சம்பாதிக்கேலாது! அதெல்லாம் வெறும் பெயர் புகழோடை சரி! அதையே வாழ்க்கையிலை கடைப் பிடி ச் சால் வாழ்க்கையும் நாங்கள்எழுதுற சோகக் கதைகளாகத்தான் அம்மா முடியும்.

ஃ ஃ ஃ

சபாஷ்! அருமையான கதை இது! சொல்வது ஒன்று! செய்வது இன்னை ன்று! இப்பேற்பட்டமாறுதல்களை செய்பவர்களை இந்தச் சமூகத்தால் மன்னிக்கவே முடியாது! இவர்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டியவர்கள்! இந்த சமூகத்து விருந்து விலக்கப்பட வேண்டியவர்கள். இந்த முகமூடி மனிதர்களை, விஷக் கிருமிகளை, நச்சப் பாம்புகளை, விரட்டியடிக்க சமூதாய அங்கத்தவர் ஒவ்வொரு வருமே திட சங்கற்பம் ழண வேண்டும். தொகுதியின் இறுதிக் கதையில் முடிவாக அளையுரான் வேண்டிக் கொள்வது வாசிப்போர் மனதையே தட்டி எழுப்பி விடுகிறது. நூலிலேயே.. இந்தக் கதையிலேயே... நெஞ்சத்தைத் தொடும் உச்சக் கட்டம் இது!

ஃ ஃ ஃ

அப்ப உன்றை முடிவுதான் என்ன? ஆரையாவது மனதிலை வைச்சிருக்கி ரியே? அந்த இழவையாவது சொல்லித் தொலையேன்! இந்த வயது போன காலத்திலை இந்தக் காரியத்துக்காக நானும் எவ்வளவு பங்கப் படுகிறன்? நான் கவுண்டுபோக முன்னம் கடைசி

யாக உன்னைக் கவியாணக் கோலத்திலை யாவது கண்டிட்டு போவம் என்டு பாத்தால்... நீ என்னடாண்டால்...?

நான் எழுதின கதைகளைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக வெளியிடப் போறன்! அந்த வெளியிட்டு விழாவை பெரிய அறிமுக விழாவாக அளையூர் பள்ளிக் கூடத்திலை வைக்கப் போறன். அந்த அறிமுக விழா என்றை புத்தகத் துக்கு இல்லை! என்றை பெயருக்கு! என்றை புசுழுக்கு! இப்ப “ஒன்டு”கேக் கிறவை அதுக்குப் பிறகு “இரண்டு” கேப்பினம்! இப்ப ரீச்சரையும் கிளரிக்கல் பொம்பிளையளையும் தாறவை அறிமுக விழாவுக்குப் பிறகு டாக்குத் தர் எஞ்சினியர் எக்கவுண்டன் பொம் பிளையளையே தர வெளிக்கிடுவினம். வேணுமெண்டால் நீ இருந்துபாரன்!

வணக்கம்!
(யாவும் கற்பண)

நன்றி வீரகேசரி 6-3-83

தினகரன், வீரகேசரி.....

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெய்ரவரி 22ம் திகதி தினகரனிலிருந்து.

1. பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் பேச்சு இருக்கும். Ireland
2. பெண்ணால் காப்பாற்ற முடிந்த ஓரே இரகசியம் அவள் வயது. பிரான்ஸ்

3. நல்லவளாக இருப்பதைவிட அழகியாக இருப்பதையே ஒவ்வொரு பெண்ணும் விரும்புகிறுள். ஜெர்மன்

4. ஒரு பெண் இன்னென்று பெண்ணை ஒருபொழுதும் புகழ்வதில்லை. எஸ்தோனியா

5. ஏதாவது ஒரு முனையில் பெண் கண்ணுத்தி இல்லாமல் ஒரு தீயகாரியம் நடந்ததில்லை. வேல்ஸ்

6. மூன்று பெண்களும் ஒரு வாத்தும் சேர்ந்தால் ஒரு சந்தை. டென்மார்க்

7. பெண்கையில் கொடுத்த பணம் தங்காது, ஆண்கையில் கொடுத்த முழந்தை வாழாது. இந்தியா

8. ஒரு பெண்ணை அழகான வளர்ச்சொல், சைத்தான் அதை அவர்களுக்குப் பத்துத்தடவை திருப்பிச்சொல்வான். இத்தாலி

சம்பாத்தியத்தைப் பாத்துச் சீதனத்தை ஏத்திற இந்தச் சமூதாயம் பெயராலை .. புகழாலை நான் சம்பாதிச்சதுக்கும் கூடுதலான ஒரு தொகையை ஒதுக்கிறதுக்குத் தான் ஊரளாவிய முறையிலை இந்த அறிமுக விழாவை நான் நடத்திறன்!

ஃ ஃ ஃ

இப்பேர்ப்பட்டமுற்போக்குவாதியை சிந்தனைச் சிற்பியை இலக்கியச் சுடரைப் பெற்றதற்கு இந்த அளையூர் மட்மல்ல ஈழத்திருநாடே பெருமைப் படவேண்டும்! புளங்காகிதம் கொள்ள வேண்டும்!

ஃ ஃ ஃ

இந்த ஒரு படைப்பை மட்டுமல்ல அளையுரான் மென்மேலும் நூல்களை எழுத வேண்டும்! அவையும் இதனைப் போல் ஊரிற்கு இந்த சமூகத்திற்குப் பயன் படும் உயர் பொக்கிஷங்களாக அமைய வேண்டுமென்று இளம் கலைஞர் நண்பர் அளையுரானை இந்தமேடையில் நான் வேண்டுக்கொள்கிறேன்.

பாரதி கண்ட கனவுப் பெண்

செ. கணேசலிங்கன்

பாரதி சாதி, சமயம் இரண்டிலும் சமரசம் கண்டது போல ஆண் பெண் களிடையேயும் சமநிலை கண்டு பாடினான்.

“ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வும் இந்த நாட்டிலே.” ஆனாலும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்...”

இந்திய தேசிய முதலாளிகளின் புரட்சியோடு ஒன்றிநின்ற பாரதிக்கு இரண்டு பணிகள் இருந்தன. ஒன்று நிலப் பிரபுத்துவத்தை உடைப்பது. மற்றது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு.

நிலப் பிரபுத்துவ குணம்சங்களான பெண்ணடிமை, சாதி, மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பாரதி எதிர்த்தான். முதலாளி துவம் பெண்திக விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக் கொண்டபோதும் மதத்தை விட்டு விடுவதில்லை. மதத்தில் சமரசம் செய்து கொள்கிறது. பாரதி பாடல்களில் மூன்றில் ஒருபகுதி இந்துமதப் பாடல்களாக இருந்த போதும் சில பாடல்கள் மூலம் இல்லாம், கிறிஸ்தவ மதங்களுடன் சமரசம் செய்து கொண்டான். சக்தி, காளி வழிபாடே அவனை ஆக்கிரமித்தது. பெண்ணை சமமாகவும் உயர்வாகவும் பாடியதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

சாதி, மூடப் பழக்க வழக்கங்கள், யந்திர உற்பத்தியின் தேவை ஆகிய வற்றைப்பாடியதிலும் பார்க்கப் பெண்ணடிமையை எதிர்த்துப் பாரதி அதிகமாகப் பாடியுள்ளான். ஏறக்குறையை 300 வரிகள் வரை இத்துறைப் பாடல்களைக் கொண்டாம். 20 கட்டுரைகள் வரை பெண்கள்பற்றி எழுதியுள்ளான்.

“பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா ” என்ற பாராட்டிலிருந்து “நானும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமா ” நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் பார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்...” என்று

உயர்ந்த நிலையிலுள்ள புதுமணப்பெண் களை அவன் கனவு கண்டான். பெண் மாடல்ல, நாயல்ல, கல்வியைத் தீமையென்றும் எண்ணுபளவல்ல. ஆனாலுக்கு அறிவில் குறைந்தவள்ல. ‘பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்’ உலகிலே காண்கிறோம் என்றான். ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்தபோதும் அந்தநாடுகளில் பெண்கள் முன்னேறி வருவதைக் கண்டு வரவேற்று, எமது பெண்களும் அந்திலையடையவேண்டும் என விரும்பினான்.

பாலிய விவாகம், வற்புறுத்திய திருமணம் ஆகியவற்றை எதிர்த்து, காதல் திருமணம், சொத்துரிமை, விதவா விவாகம், பெண் கல்வி, எளிதான் விவாகரத்துரிமை ஆகியவற்றை வலியுறுத்திப் பாரதி எழுதியுள்ளான். விதவைகளின் திருமணப் பிரச்சனையில் மகாத்மா காந்தியுடன் பாரதி வேறு

ஓடுக்கும்போது ஓடுக்கும்போது

செ. கணேசலிங்கன்

ஓடுக்கும்போது ஓடுக்கும்போது

பட்டு, அவரது கொள்கையைக் கண்டித்து எழுதியுள்ளான். இத்துறையிலும் பாரதியின் கருத்து அன்றாடையை திலும் பார்க்க முற்போக்கானதே.

பாஞ்சாலி சபதத்திலும் பாஞ்சாலியை ஓரளவு புதுமைப் பெண்ணைக்கவேகாட்ட முனைந்தான் பாரதி. ‘அங்கும் நாயகர் தாந்தம்மைத் தோற்றபின்— என்னை நல்கும் உரிமை அவர்க்கில்லை ’ என்ற பாரதியின் வீரப்பெண் ‘மாதவி வக்காதலாலோராடை தன்னிலிருக்கிறேன்..’ என்று துச்சாதனனிடம் வேண்டுவது பாஞ்சாலியை அருவருப்பாக்கிவிடுகிறது.

இன்றைய தமிழ் சினிமாக்களில்வரும் கற்பனைப் பெண்ணையே பாரதியும் கனவுகண்டான். பெற்றேரை எதிர்த்து வீர சதந்திரப் பெண்களாக பூங்காவி

லும், கடற்கரையிலும் கல்லூரிகளிலும் காதல் புரியும் அஞ்சாத கற்புள்ள இளம் பெண்கள்; பின்னர் பெற்றூரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் முடிந்ததும் அவர்களின் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் பெற்று அடக்க, ஒடுக்கமாக பிறந்த வீட்டிற்கும் புகழ்தேடும் விதமாக உழைக்கும் பெண்கள், இவர்களையே அவன் கனவில் கண்டான். பெண், கணவனே கண்கள்ட தெய்வம், கற்புக்கரசிகுங்கும், பெண் தெய்வம் இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்காகசினிமாப் படங்களைக் கூறலாம்.

விஞ்ஞான பூர்வமான சோஷலிசத் தைப் பாரதி அறிந்திருக்கவில்லை. சோஷலிச அமைப்பில் சாதி, சமய, பெண்ணடிமைப்பேதங்கள் எப்படி முழுமையாக நீக்கப்படும் என்பதை அவன் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ அமைப்புகளில் சாதி, பெண்ணடிமைப் பேதங்கள் எவ்வாறு நீக்கப்பட்டுள்ளன என்ற அளவிலேயே பாரதி யின் பார்வை இருந்தது. இந்தியாவில் சாதி என்பது மதத்தோடு ஒன்றிய கூவியமைப்பின் மறு உருவும் என்பதையோசாதியில் சமரசம் ஏற்பட்டாலும் கூவி அடிமைநிலை நிலைக்கும் என்பதையோசு அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. அதேபோல முதலாளித்துவ அமைப்பிலும் பெண்ணடிமை நீடிக்கும். பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட வேலைப் பிரிவினையும் வேலைப் பழுவுமே அவர்களை அடிமைநிலையில் வைத்திருக்கிறது என்பதையும் அவனுல் காணமுடியவில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகளிலேயேயும் விடுதலை வேண்டி பெண்களின் விடுதலை இயக்கங்கள் வேறுந்றி வளர்வதையும் அவன் அன்று காணவில்லை. இந்தியப் பெண்களின் விடுதலை நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பிலிருந்தும் மேல்நாட்டுப்பெண்கள் முதலாளித்துவ அமைப்பிலும் இருந்தும் விடுதலை பெறவேண்டும். இச்சமூகப் பிரிவுகளை, சமூக வர்க்கங்களைப் பாரதியால் பிரித்துக்காண முடியவில்லை.

தேசிய முதலாளிகளின் போராட்டம் விரிவடைந்த போராட்டமே. பெண் ணடிமைத்தனம் இவ் விடுதலைக்குத் தடையாக இருப்பதையும் பாரதி கண்டான். அன்னி பெஸன்ட், மங்களாம் பிகை, வேதவல்லி அம்மையார் ஆகியோரது அரசியல் தலைமையைப் பாராட்டி எழுதியுள்ளான்.

பெண் விடுதலை பற்றி அதிகமாக எழுதி, பாடிய பாரதி பெண்கள் பற்றிக் கொண்டிருந்த தவறான படிமத்தி ஞல் பல முரண்பாடான கருத்துக்களையும் கூறியுள்ளான். பாரதியின் முரண் பட்ட கூற்றுக்களை அவனது அறிவு, வயது, வளர்ச்சிப் பாங்கோடு ஒட்டி விளக்கங்கூறுவதும் முடியவில்லை. ஏனெனில் முரண்பட்ட கருத்துகள் கூறப்பட்ட வயது, கால எல்லைகளை இன்றும் கணிக்கமுடியாத நிலையில் உள்ளோம். இது ஆராய்ச்சியாளர்களின் பணியாகும்.

ஆயினும் ஒன்றைமட்டும் உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஆண்தலையெடுத்த சமுதாயச் சிந்தனையிலிருந்து - நிலப்பிரபுத்துவத்தை அவன் எதிர்த்தபோதும் அதன் மிச்ச சொச்ச கருத்துருவங்களிலிருந்து - அவனுல் முற்றுக விடுபட முடியவில்லை. இந்துமதப் பிடிப்பின் இறுக்கமான பிளைப்பு அவனது கவிதை கட்டுரைகள் யாவிலும் ஊறிநிற்பதை நாம் காண்கிறோம்.

“பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ”

“கச்சணிந்த கொங்கைமாதர் கண்கள் வீசபோதிலும் அச்சமில்லை அச்சமில்லை”

“பொருள் ஒங்க வைப்பவன் தந்தை, மற்றக் கருமங்கள் செய்தே மனைவாழ்ந்திடச் செய்யவன் அன்னை”

“(பெண்கள்) ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்”

“சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்”

“வீடுவிளக்கவும் குழந்தை வளர்த்த வும் சோருக்கலும் பெண்களுடைய தொழில்”

(கட்டுரை)

உளவியல் ரீதியில் ஆராயும்போது இன்று ஆண் தலையெடுத்த சமுகத்தின்

கருத்துருவ சிந்தனையிலிருந்து பாரதி விடுபடவில்லை என்பதைத் தெளிவாக காட்டும். தற்செயலாகக் கூறப்படுப பவைகூடக் கருத்துருவங்களிலிருந்து விடுபட்டவை என்று கூறிவிட முடியாது.

இதற்கு மேலாக, பாரதி கொண்டிருந்த தவறான, பிறபோக்கான கருத்து ஒன்றையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அது பெண்ணை ஓர் இன்பப் பொருளாக, மதுவாக, மயங்கும் வஸ்துவாக அவனும் கருதியதாகும். ஆண் தலையெடுத்த நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயஅமைப்பின் மிகவும் பிறபோக்கான கருத்து இதுவாகும்.

“சக்தியென்ற மதுவை உண்போமடா”

“உயிரினும் இந்தப் பெண்மை இனிதடச்”

“இன்பம் என்பது இனிய பொருள்களுடன் உயிர்கலந்து நிற்பது. பெண், பாட்டு, கூத்து முதலிய ரஸ வஸ்துகளை அனுப்பவிப்பது.” (கட்டுரை)

“மாதருடன் மனமென்றி மயங்கி விட்டால் மந்திரிமார் போர்த்தொழிலை மனங்கொள்வாரோ”

“காதலிலே மாதருடன் களித்து வாழ்ந்தால் படைத்தலைவர் போர்த்தொழிலைக் கருதுவாரோ”

“வானேர்க்கேனும் மாதரின்பம் போற் பிறிதோர் இன்பம் உண்டோ”

நினைவு பூர்வமாகவோ, அன்றியோ இவையாவும் பாரதியால் எழுதப்பட்டவை. இன்பம் என்பது ‘மாதரின்பம்’ காதல் என்பது கலவி இன்பம் (காதலி ஞல் மானிடர்க்கும் கலவியுண்டாம்) என்ற கருத்துகளையே பாரதி கொண்டிருந்தான்.

பரவலாக பாரதி பெண்ணை உயர்வாகப் பாடியுள்ளான். ஆங்காங்கே கூறப்பட்ட சில வரிகளைப் பெறிதுபடுத்த முயன்றுள்ளேன் என்று சிலர் கருதலாம். அது தவறு. ஆனாக்குச் சரிநிகரான, சமஞகப் பெண்ணை நிறுத்திக் காணப் பாரதியால் முடியவில்லை.

ஜீரோப்பியப் பெண்களையே அவன் தலை பெற்ற பெண்களாக என்னியிருந்தான். அங்கும் ஆண்தலையெடுத்த சமுதாயமே இருந்தது. பெண்களின் பால் கவர்ச்சியையே விற்பனைப் பண்டமாக முதலாளித்துவம் பயன்படுத்துகிறது என்பதை பாரதியால் காணமுடியவில்லை.

பாரதியின் இளமைக்காலக் காதலின் தோல்வி,— ‘கைக்கிளைப் பெயர் கொண்ட பெருந்துயர்’— பொய்யாய்ப் பழங்குடையாய்க் கனவாய்ப் போனது என்று ‘கனவு’ என்ற சுயசரிதையில் அவன் குறிப்பிட்டுள்ளான். ‘கன்னி மீதுறு காதலின் ஏழையேன் கவலையுற்றனன் கோடியென் சொல்லுகேன்’ என்று பாரதி கூறிய சோக நிகழ்வும் உள்பாதிப்பும், பெண்ணிற படிமத்தைக் கவிதை, கட்டரையில் உருவாக்குவதில் எவ்வாறு துணைப்பிரிந்தன என்பது உளவியல் முறையில் தனியே ஆராயப்படவேண்டியதாகும்.

“காதல் காதல் காதல் போயிற் சாதல் சாதல் சாதல்...” என்றுக்குயிற் பாட்டில் வரும் தன்னைமுச்சிப் புலம்பலுக்கும் அவனது காதல் தோல்வியே காரணமாக இருக்க முடியும்.

“இங்குகாதற் றழவெலவ் வளவென்றன் உளமெரித்துள தென்பதுங் கண்டிலேன்”

(கவிதை: கனவு) நன்றி—மேகம்

அறிவிப்பு ஒன்று

பெண்ணின் குரல் 5 ஜீலை மாதக்கடைசியில் வெளிவந்து சந்தாதாரருக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. அண்மையில் நடந்த பேயாட்டத்தினால் விடுவாசலை விட்டு வெளியேறி யோர் தங்கள் தொகுதித் தபால் கந்தோறைத் தொடர்பு கொண்டு தங்கள் புதிய விலாசத்தை அறிவித்து பிரதியைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

பெண்ணின் குரலுக்கு உங்கள் விலாசத்தை அறிவியுங்கள்.

—ஆசிரியர்.

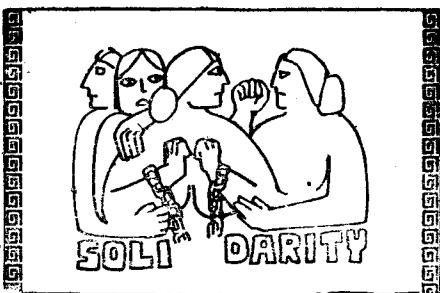
கிராமப்புற பெண்களின் கருத்தரங்கும் கேள்விகளும்

இந்தியாவில் (சென்னையில்) கிராமப்புற பெண்கள் இயக்கங்களின் கருத்தரங்கு ஒன்று சென்ற ஆண்டு இறுதியில் நடைபெற்றது. பெண்களுது இன்றைய நிலைமைக்குக் காரணம் சமுதாயம், கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், அரசியல் என்ற மட்டங்களில் பெண்ணுக்கிழைக்கப்படும் அநீதிகளே என்று உணர்ந்த இக்குழு கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியவர்களை ஜிந்து சிறு குழுக்களாகப் பிரித்தது. பெண்களும் அடிமைத்தனமும், பெண்களும் சுகாதாரமும், பெண்களும் இயக்கங்களும், பெண்களும் சமுதாயமும், பெண்களும் பொருளாதாரமும் என ஜில்வகைப் பிரச்சனையை 25 கேள்விகளை எழுப்பி விவாதத்தை நடத்தினார்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டிய கேள்விகள் அவை. அவற்றைக் கீழே தருகிறேன். வாசகர்கள் அவற்றை ஆற்ற தீர சிந்தித்து ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் விடை கூறுமுகமாகச் சிறு கட்டுரைகள் எழுதி அனுப்புங்கள் என வேண்டுகோள் விடுக்கும் நான் அவையாவும் எம் நாட்டுச் சூழலை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்படும் சிந்தனைக் குவியலாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்தியாவின் கிராமப்புற பெண்கள் சிலரை நான் சந்தித்துள்ளேன். இவர்களது மனோ திடமும், ஆக்க பூர்வமான சிந்தனைகளும் பிரச்சனைகளை ஆழமாகவும் தீவிரமான மனப்பான்மையுடன் விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

-ஆசிரியர்.

1. பெண்கள், சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்து கொண்டே விடுதலை பெற முடியுமா?
2. பெண்களுக்கு வயது வரம்பை காட்டக் கூடிய சடங்குகள் அவசியமா? அதைத் தடைச் செய்து பேசிய துண்டா?
3. பெண்கள் வேலை செய்யும் சூழ்நிலைகளில் தங்கள் உடம்பை பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியுமா? முடியாத கட்டடத்தில் என்ன வழி?
4. கற்பழித்தவணையே திருமணம் செய்யச் சொல்லி வற்புறுத்துவது சரியா?
5. இளம் வயது திருமணம் சரியா?
6. உங்கள் பகுதி பெண்கள் பிரச்சனைகள் என்ன அவற்றிற்கு நீங்கள் கூறும் தீர்வுகள் யாது?
7. கற்பு, கற்பழிப்பு என்றால் என்ன? கற்பழிப்பை நிவார்த்தி செய்ய என்ன வழி?
8. பெண்களே பெண்களுக்கு எதிரிகள் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா? எப்படி?
9. பெண்களுக்கு ஏன் பேச்சுரிமை இல்லை?
10. இன்றை சமுதாயத்தில் பெண்களின் மதிப்பு.
11. கிராமப்புற பெண்கள் மத்தியில் விடுதலை இயக்கங்கள் கட்டுவது எப்படி?
12. பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை பெண்கள் தனித்து நின்று எதிர்க்க முடியுமா?
13. கைவிடப்படும் பெண்களுக்கு, அரசு, இயக்கங்கள் பெண் என்ற முறையில் நீங்கள் என்ன உதவி செய்கிறீர்கள்?
14. ஆண்துணை இல்லாமல் பெண் வாழ முடியுமா?
15. பெண்களுக்கு இயக்கம் அவசியமா? அதனால் அவர்கள் அடையும் நன்மை என்ன?
16. குடும்ப வேலை பெண்களுக்கு என்றே ஒதுக்கப்பட்ட வேலையா? அதில் ஆண்கள் பங்கு என்ன?
17. நாம் எதிர் பார்க்கும் பெண் விடுதலை எப்படி இருக்க வேண்டும்?
18. கிராமப்புற ஆண்கள் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொண்டால் என்ன தண்டனை கொடுப்பது?
19. குடுகாரக் கணவனை எப்படி திருத்துவது?
20. சமுதாயத்தில் பெண்கள் அடிமைகளாகவே இருக்க வேண்டுமா?
21. அரசாங்கத்தில் பெண்களுக்கான சலுகைகள் என்ன? எப்படிப் பெறுவது?
22. ஜாதிக் கொடுமையை ஓழிக்க முடியுமா?
23. கிராமங்களில் பெண்கள் ஏன் கல்வி வசதி பெறுவதில்லை?
24. தேர்தல் காலத்தில் பெண்கள் கடமை என்ன?
25. பெண்கள் விடுதலை இயக்கப் போராட்டக் கோரிக்கை கள் என்ன?

பாரதியும் பெண் விடுதலையும்

பாரதியாரின் நூற்றுண்டு விழாவில் பாரதியை அவசி ஒழிந்து விட்டோம். இலங்கையில் நடந்த பாரதி விழா வில் பாரதியின் சுதந்திரம், சமத்துவம், பொதுவுடையை தமிழ் மொழிப் பற்று தமிழ் நாட்டுப் பற்று அந்நிய ஆதிக்க அவேசம் போன்ற அவரது சகல கொள்கைகளையும் பன்னிப் பன்னி மேடைதோறும் பேசியதுடன் நின்று விடாமல் அவரது பெண் விடுதலைக் கொள்கைகளையும் எடுத்தியம்பியது பாராட்டத்தக்கது. வரவேற்கப்பட வேண்டியது. எனினும் பாரதியின் கவிதை வழி வந்த பல பெண்ணடிமை எதிர்வாதக் கருத்துக்களையே பெரும்பான் மையோர் அறிந்திருந்தனர். அவர் வசன நடையில் பெண் விடுதலையின் பல்வேறு அம்சங்களை மிக ஆணித்தரமாக அவருக்கே உரிய பாணியில் எடுத்தியம்பி இருப்பது பல ருக்கு தெரியாது. அவற்றில் சில பகுதிகளைக் கீழே தருகிறோம். அவரது விசாலமான மனபோக்கும் புதுமையும் புரட்சியும் பெண் விடுதலையில் அவருக்கிருந்த தீவிர ஈடுபாடும் பெண் விடுதலையின் சிந்தாந்தத்தை அக்குவேறு ஆணி வேறுக பிட்டுப் பிட்டு மூட மானிடருக்கு அவர் எடுத்தியம்பி இருக்கும் பக்குவமும் பாணியும் ஏன் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

இவ்விருவராலும் (சீறிமான் நீதிபதி சாதாசிவ யரின் பத்தினி மங்களாமபிகையும், அன்னி பெசன்ட்டும்) இப்போது பாரததேசத்தில் உண்மையான பெண் விடுதலை உண்டாக ஹேது ஏற்பட்டது. இவர்களுடைய கட்சி என்னவென்றால், ஸ்திரீகளுக்கு ஜீவன் உண்டு, மனம் உண்டு. புத்தியின்டு, ஐந்து புலன்கள் உண்டு. அவர்கள் செத்த யந்திரங்கள்லார். உயிரின்கள் செடி கொடிகளைப் போலவுமல்லர். சாதாரணமாக ஆண் மாதிரியாகவேதான். புறவுறுப்புக்களில் மாறுதல். ஆதமா ஒரே மாதிரி.

இதனை மறந்து அவர்களைச் செக்கு மாடுகளாகப் பாவிப்போர் ஒரு திறத்தார். பஞ்சத் தலையணைகளாகக் கருதுவோர் மற்றொரு திறத்தார். இரண்டும் பிழை.

ஸ்த்ரீகள் தமக்கிஷ்டமான பேரை விவாகம் செய்து கொள்ளலாம். விவாகம் செய்துகொண்ட புருஷனுக்கு

ஸ்த்ரீ அடிமையில்லை; உயிர்த்துளை. வாழ்க்கைக்கு ஊன்று கோள், ஜீவனிலே ஒரு பகுதி; சிவனும் பார்வதியும் போல விஷ்ணுவும் லக்ஷ்மியும் போல; விஷ்ணுவும் சிவனும் பரஸ் பரம் உதைத்துக்கொண்டதாகக் கதை சொல்லும் பொய்ப் புராணங்களிலே லக்ஷ்மியை அடித்தாரென்றாலும், சிவன் பார்வதியை விலங்குப்போட்டு வைத்திருந்தாரென்றாலும்து கதைகள் கிடையா. சிவன் ஸ்த்ரீயை உடம்பிலே பாதி பாக தரித்துக்கொண்டார். விஷ்ணு மார்பின் மேலே இருத் தினார். பிரம்மா நாக்குள்ளேயே மனைவியைத் தாங்கி நின்றார். ஜகத்திற்கு ஆதாரமாகிய பெருங் கடவுள் ஆண் பெண் என் இரண்டு கலைகளுடன் விளங்கிறது. இரண்டும் பரிபூரணமான சமானம் பெண்ணே அனுவளவு உயர் வாகக் கூறுதலும் பொருந்தும்.

எனவே, இன்று தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமே யல்லாது பூமண்டல முழுவதிலும், பெண் தாழ்வாகவும் ஆணை மேலாகவும் கருதி நடத்தும் முறையை ஏற்பட்டிருப்பது முற்றிலும் தவறு. அது துங்பங்களுக்கெல்லாம் அல்லது ரம், அநீதிகளுக்கெல்லாம் கோட்டை; கலியுகத்திற்குப் பிறப்பிடம்.

இந்த விஷயம் தமிழ் நாட்டில் பல புத்திமான்களின் மனதிலேபட்டு, பெண் விடுதலைக் கட்சி தமிழ் நாட்டின் கண்ணே பலமடைந்து வருவதை நோக்குமிடத்தே எனக்கு அளவில்லாத மகிழ்ச்சி யுண்டாகிறது.

'அடிமைப்பட்டு வாழ மாட்டோம்; சமத்வமாக நடத்தினாலென்றி உங்களுடன் சேர்ந்திருக்க விரும்போம்' என்று அவர்களிடம் வெளிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் சொல் விவிட்டு, அதினின்றும் அவர்கள் கோபத்தால் நமக்கு விதிக்கூடிய தண்டனைகளை யெல்லாம் தெய்வத்தை நம் பிப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு பொறுப்பதே உபாயம். இந்த சாத்வீக எதிர்பு முறையை நாம் அனுசரிக்கத் தொடங்க வேண்டுமாயின், அதற்கு இந்த காலமே சரியான காலம். இந்த வருஷமே சரியான வருஷம். இந்த மாசமே நல்ல மாசம். இன்றே நல்ல நாள். இந்த முகூர்த் தமே தகுந்த முகூர்த்தம்.

ஒரு ஸ்திரீயானவள் இந்த சாத்விக எதிர்ப்பு முறையை அனுசரிக்க விரும்பினால் தனது கணவனிடம் சொல்லத்தக்கது யாதெனில்:—

'நான் எல்லா வகைகளிலும் உனக்குச் சமமாக வாழ வதில் உனக்குச் சம்மத முண்டானால் உன்னுடன் வாழ வேன், இல்லாவிட்டால் இன்று இராத்திரி சமையல் செய்யமாட்டேன். எனக்கு வேண்டியதைப் பண்ணித்தின்று கொண்டின்கிருப்பேன். உனக்குச் சோறு போட மாட்டேன். நீ அடித்து வெளியே தள்ளினால் ரெஸ்தாவில் கிடந்து சாவேன். இந்த வீடு என்னுடையது. இதை விட்டு வெளியேறவும் மாட்டேன்' என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிடவும் வேண்டும். இங்ஙனம் கூறும் தீர்மான வார்த்தையை, இந்திரிய இன்பங்களை விரும்பியேனும், நகை, துணி முதலை வீண்டம்பங்களை இச்சித்தேனும், நிலையற்ற உயிர்வாழ்வைப் பெரிதாகப் பாராட்டியேனும், மாற்றக் கூடாது, 'சிறிது சிறிதாக, படிப்படியாக ஞாயத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வோம் என்னும் கோழை நிதானக் கட்சி

யாரின் மூடத்தனத்தை நாம் கைக்கொள்ளக்கூடாது. நமக்கு ஞாயம் வேண்டும். அதுவும் இந்த கூணத்தில் வேண்டும்.

இங்ஙனம், 'பரிபூர்ண சமத்துவமில்லாத இடத்திலே ஆண் மக்களுடன் நாம் வாழ மாட்டோம்' என்று சொல் வதனால், நமக்கு நம்முடைய புருஷர்களாலும் புருஷ சமூகத்தாராலும் ஏற்படக்கூடிய கொடுமைகள் எத்தனையோ யாயினும், எத்தன்மையுடையனவாயினும். அவற்றுல் நமக்கு மரணமே நேரிட்டனும், நாம் அஞ்சக் கூடாது. சகோதரிகளே! ஆறிலும் சாவு; நூற்றிலும் சாவு. தர்மத் துக்காக மடிகிறவர்களும் மடியத்தான் செய்கிறார்கள். சாமான்ய ஜனங்களும் மடியத்தான் செய்கிறார்கள். ஆத லால் சகோதரிகளே, பெண் விடுதலைக்காக இந்த கூணத்திலே தர்ம யுத்தம் தொடங்குங்கள். நாம் வெற்றி பெறு வோம். நமக்கு மஹா சக்தி துணை செய்வாள். வந்தேமா தம்.

அட பரம மூடர்களே! ஆண்பிள்ளைகள் தவறினால் ஸ்த்ரீகள் எப்படி பதிவிரிதைகளாக இருக்க முடியும்? கற்பணக் கணக்குப் போட்டுப் பார்ப்போம். ஒரு பட்டணத்தில் ஈஷம் ஜனங்கள்; ஜம்பதினையிரம் பேர் ஆண்கள், ஜம்யதினையிரம் பேர் பெண்கள்: அதில் நாற்பத்தையியிரம் ஆண்கள் பர ஸ்த்ரீகளை இச்சிப்பதாக. வைத்துக்கொள் வோம். அதிலிருந்து குறைந்த பகும் நாற்பத்தையாயிரம் ஸ்த்ரீகள் பர புருஷரின் இச்சைக்கிடமாக வேண்டும். இந்தக் கூட்டத்தில் இருபதினையிரம் புருஷர்கள் தமிச்சையை ஓரளவு நிறைவேற்றுவதாக வைத்துக்கொள்வோம் எனவே குறைந்த பகும் இருபதினையிரம் ஸ்த்ரீகள் வ்யபசாரிகளாக இருத்தல் அவசியமாகிறது. அந்த இருபதினையிரம் வ்யபசாரிகளில் நூறு பேர் தான் தள்ளப்படுகிறார்கள். மற்றவர்கள் புருஷனுடன் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவளுடைய புருஷனுக்கு மாத்திரம் அவள் வ்யபசாரி என்பது நிச்சயமாகத் தெரியாது. தெரிந்தும் பாதகமில்லையென்று சும்மா இருப்பாருமூர்.

ஆகவே, பெரும்பாலோர் வ்யபசாரிகளுடனே தான் வாழ்கிறார்கள். இதனிடையே, பதிவரத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டாக ஸ்த்ரீகளைப் புருஷர்கள் அடிப்பதும் திட்டுவதும், கொடுமை செய்வதும் எல்லையின்றி நடைபெற்று வருகின்றன. சீசீ! மானங்கெட்ட தோல்வி, ஆண்களுக்கு! அநியாயமும் கொடுமையும் செய்து பயனில்லை!

இதென்டா இது! 'என்மேல் ஏன் நீ விருப்பம் செலுத்தவில்லை?' என்று ஸ்த்ரீயை அடிப்பதற்கு அர்த்த மென்ன? இதெப்போல் மூடத்தனம் மூன்று லோகத்திலும் வேறே கிடையாது.

ஒரு வஸ்து நம்முடைய கண்ணுக்கு இன்பமாக இருந்தால், அதனிடத்தில் நமக்கு விருப்பம் இயற்கையிலேயே உண்டாகிறது. கிளியைப் பார்த்தால் மனிதர் அழகென்று நினைக்கிறார்கள். தவணை அழகில்லை என்று மனிதர் நிக்கிறார்கள். இதற்காகத் தவணைகள் மனிதரை அடித்தும் திட்டியும் சிறையிலே போட்டும் துண்பப்படுத்த அவற்றுக்கு வளிமை இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம், அப்படி அவை செய்தால் நாம் நியாயமென்று சொல்லுவோமா?

சில தேசங்களில் அன்னியர் வந்து கொடுங்கோல் அரசு செலுத்துகிறார்கள், அவர்களிடம் அந்த ஜனங்கள் ராஜ பக்தி செலுத்த வேண்டுமென்றும் அங்ஙனம் பக்தி செய்யாவிட்டால், சிறைச்சாலையிலே போடுவோம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்தை உலகத்து நீதிமான்கள் அவமதிக்கிறார்கள்.

'அந்த அரசு போலே தான், ஸ்த்ரீகள் மீது புருஷர் செய்யும் கட்டாய ஆட்சியும்' என்பது யாவருக்கும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெளிவாகவிளங்கும். கட்டாயப்படுத்தி, 'என்னிடம் அன்பு செய்' என்று சொல்லுவது அவமானமல்லவா?

ஸ்த்ரீகள் புருஷரிடம் அன்புடன் இருக்க வேண்டினால் புருஷர் ஸ்த்ரீகளிடம் அசையாத பக்தி செலுத்த வேண்டும். பக்தியே பக்தியை விளைவிக்கும். நம்மைப் போன்ற தெரு ஆத்மா நமக்கு அச்சத்தினாலே அடிமைப்பட்டிருக்கும் என்று நினைப்பவன் அரசனுயினும், குருவாயினும், புருஷனுயினும் முடனைத் தவிர வேறில்லை. அவனுடைய நோக்கம் நிறைவேற்றுது. அச்சத்தினால் மனுஷை ஆத்மா வெளி க்கு அடிமைப்போல நடித்தாலும் உள்ளே துரோகத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இருக்கும்.

அச்சத்தினால் அன்பை விளைவிக்க முடியாது.

சரி, இந்தியாவிலே மஹாராஷ்டிரத்தில் ஸ்த்ரீகள் யதேச்சையாகச் சஞ்சாரம் பண்ணலாம், தமிழ் நாட்டில் கூடாது. ஏன்?

பெண்களுக்கு விடுதலை கொடுப்பதில் இன்னும் முக்கியமான ஆரம்பப் படிகள் எவ்வென்றால்:—

1. பெண்ணை ருதுவாகுமுன்பு விவாகம் செய்து கொடுக்கக் கூடாது.

2. அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாத புருஷை விவாகம் செய்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்தல் கூடாது.

3. விவாகம் செய்து கொண்ட பிறகு அவள் புருஷனை விட்டு நீங்க இடங்கொடுக்க வேண்டும். அதன் பொருட்டு அவளை அவமானப்படுத்தக்கூடாது.

4. பிதுரார்ஜித்தில் பெண் குழந்தைகளுக்கு ஸமபாகம் கொடுக்கவேண்டும்.

5. புருஷன் இறந்த பிறகு ஸ்த்ரீ மறுபடி விவாகம் செய்து கொள்வதைத் தடுக்கக்கூடாது.

6. விவாகமே இல்லாமல், தனியாக இருந்து வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலியவற்றால் கெளரவமாக ஜீவிக்க விரும்பும் ஸ்த்ரீகளை யதேச்சையான தொழில் செய்து ஜீவிக்க இடங்கொடுக்கவேண்டும்.

7. பெண்கள் கணவனைத் தவிர வேறு புருஷருடன் பேசக்கூடாதென்றும் பழக்க்கூடாதென்றும் பயத்தாலும் பொருமையாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிபந்தனையை ஒழித்துவிட வேண்டும்.

8. பெண்களுக்கும் ஆண்களைப்போலவே உயர்தரக் கல்வியின் எல்லாக் கிளைகளிலும் பழக்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

9. தகுதியுடன் அவர்கள் அரசாட்சியில் எவ்வித உத்தியோகம் பெற விரும்பினாலும் அதைச் சட்டம் தடுக்கக் கூடாது.

10. தமிழ் நாட்டில் ஆண்மக்களுக்கே ராஜீக் சுதந் திரம் இல்லாமல் இருக்கையிலே, அது பெண்களுக்கு வேண்டுமென்று இப்போது கூறுதல் பயனில்லை. எனினும் சீக்கிரத்தில் தமிழருக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்தால், அப்போது பெண்களுக்கும் ராஜாங்க உரிமைகளிலே அவசியம் பங்கு கொடுக்கவேண்டும். சென்ற வருஷத்து காங்கிரஸ் சபையில் தலைமைவகித்தவர் மில்ஸ் அனிபெஸன்டு என்ற ஆங்கிலேய ஸ்த்ரீ என்பதை மறந்துபோகக்கூடாது.

இங்களும் நமது பெண்களுக்கு ஆரம்பப்படிகள் காட்டி ஞேமானுஸ், பிறகு அவர்கள் நமது முயற்சியிலே பரிபூரண விடுதலை நிலைமையை எட்டி மனுஷ்ய ஜாதியைக் காப்பாற ருவார்கள். அப்போதுதான் நமது தேசத்துப் பூர்வீக ரிசி பத்தினிகள் இருந்த ஸ்த்ரீக்கு நமது ஸ்த்ரீகள் வர இடமுண்டாகும். ஸ்த்ரீகளை மிருகங்களாக வைத்து நாம் மாத்திரம் மஹரிசிகளாக முயலுதல் மூடத்தனம், பெண் உயராவிட்டால் ஆண் உயராது.

விதவைகளின் தொகை குறைப்பதற்கும் அவர்களுடைய துன்பங்களை தீர்ப்பதற்கும் ஒரே வழி தான் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய ஜனத்தலைவர்கள் ஜனங்களுக்கு

தைரியமரக் போதிக்கவேண்டும். அதை ஜனங்கள் எல்லோரும் தைரியமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதாவது யாதெனில்:— இந்தியாவில் சிற்சில ஜாதியாளரத் தவிர மற்றபடியுள்ளோர். நாகரிக தேசத்தார் எல்லோரும் செய்கிறபடி, விதவைகள் எந்தப் பிராயத்திலும் தமது பிராயத்துக்குத் தகுந்த புருஷர்கள் எந்தப் பிராயத்திலும் தம் வயதுக்குத் தக்க மாதரை மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாட்டை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். வீண் சந்தேகம், பொருமை, குருட்டுக் காமம், பெண்களை ஆத்மாவில்லாத, இருதயமில்லாத, ஸ்வாதினமில்லாத அடிமைகளாக நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கை இவற்றைக் கொண்டே நம்மவர்களில் சில புருஷர்கள் ‘ஸ்த்ரீகளுக்கு புனர் விவாகம் கூடாது’ என்று சட்டம் போட்டார்கள். அதனாலேதான் மனைவியில்லாத கிழவர்கள் சிறு பெண்களை மனம் புரிய நேரிடுகிறது. அதனாலேதான் ஹிந்து தேசத்து விதவைகளின் வாழ்க்கை நரக வாழ்க்கையிலும் கொடியதாய் எண்ணற துன்பங்களுக்கு இடமாகிறது. பால்ய விதவைகள் புனர் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம் என்று ஸ்ரீமான் காந்தி சொல்கிறார். ஆனால் அதைக்கூட உறுதியாகச் சொல்ல அவருக்கு தைரியம் இல்லை; மழுப்புகிறார். எல்லா விதவைகளும் மறுமணம் செய்துகொள்ள இடம் கொடுப்பதே இந்தியாவில் மாதருக்குச் செய்யப்படும் அநியாயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பெரிதான இந்த அநியாயத்திற்குத் தகுந்த மாற்று. மற்றப் பேச்செல்லாம் வீண கதை.

பெண் விடுதலை

சீன பாஷாயில் ‘சியூ சீன்’ என்ற ஸ்த்ரீ பாடிய பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
விடுதலைக்கு மகளி ரெல்லோரும்
வேட்கை கொண்டனம், வெல்லுவமென்றே
திட்மனத்தின் மதுக்கிண்ணனமீது
சேர்ந்து நாம் பிரதிக்கிணை செய்வோம்.
உடையவள் சக்தியான் பெண்ணிரண்டும்
ஒரு நிகர் செய் துரிமை சமைத்தாள்.
இடையிலே பட்ட கீழ்நிலை கண்மார்
இதற்கு நா மொருப்பட்டிருப்போமோ?

திறமையா விங்கு மேனிலை சேர்வோம்
தீய பண்டையிகழ்ச்சிகள் தேயப்போம்
குறைவிலாது முழுநிகர் நம்மைக்
கொள்வ ராண் களனிலவரோடும்

சிறுமை தீர நந்தாய்த் திருநாட்டைத்
திரும்ப வெல்வதிற் சேர்ந்திங் குழைப்போம்
அற விழுந்தது பண்டை வழக்கம்
ஆணுக்குப் பெண் விலங்கெனு மஃதே.

விடியு நல்லொளி காணுதி ரின்றே
மேவு நாகரிகம் புதிதொன்றே!
கொடியார் நம்மை யடிமைக ளென்றே,
கொண்டு தாழுதலென்றன ரன்றே!
அடியொடந்த வழக்கத்தைக் கொன்றே
அறிவு யாவும் பயிற்சியில் வென்றே
கடமை செய்விர் நந்தேசத்து வீரக்
காரிகைக் கணத்தீர் துணிவுற்றே.

பாரதி கவிதைகள்

சந்திப்பு!

திருமதி குறுமகளுடன்
சந்தித்தவர்:-
தமிழ்ப்பிரியா

நாட்டில் அவர் மேடையேறிப் பேசாத இடமே இல்லையென்னாம். அத்தனை திறமை மிக்க ஒரு பேச்சாளியையும் கூட, இத்தனை திறமை மிக்க ஒருவரை பெண்ணினை நினைத்து நினைத்து பெருமைப்படக்கூடிய ஒருவரையே சுடருக் காகச் செவ்வி காணப்போகிறேன். இவர் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது, (இவரின் இயற்பெயர் திருமதி வள்ளிநாயகி இராம விங்கம்)

சில மணி நேர நகர்வின் பின் குறமகள் அவர்கள் வந்து விட்டா. நான் விடையத்தைச் சொன்னதும் ‘இது வரை எந்தப் பத்திரிகைக்குமே பேட்டி கொடுக்க வில்லை .. இப்போ மட்டும் எப்படித் தருவது?’ என்று சிரித்துக் கொண்டே மறுப்புச் சொன்னபோது .. என் மனத்தின் எதிர்பார்ப்புகள் சட்டெண்று உதிர்ந்து கொள்ள முயல்கிறது. நான், இது ‘சுடர்’ என்ற சஞ்சிகைக்குத் தருகின்ற செவ்வியல்ல - சுடரின் பாரதிச் சிறப்பிதழுக்கு தருகின்ற செவ்வி ’ என்றதும், ‘பாரதி சிறப்பி தழ்’ என்ற வார்த்தை கொடுத்த மகிழ் வோடு செவ்வி தரச் சம்மதித்தார். நானும் மனதில் குதித்த கும்மாளச் சிரிப்போடு கேள்வியை ஆரம்பிக்கி ரேன்.

* * *

பெண் விடுதலை!

கே: ‘பாரதி அன்றே பெண்கள் விடுதலைக்கு எண்ணற்ற கவிதைகள் பாடியிருக்கிறார். கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால்.. நீங்கள் பெண்கள் விடுதலையை வரவேற்கிறீர்களா?’

ப: நிச்சயமாக!

இந்திய வீராங்கனைகளாசிய விஜய வெட்சமி பண்டிட், சரோஜினி நாயுடு, இந்திரா காந்தி போன்றவர்களின் போற்றுத்தகுரிய செய்கைகளை அறிந்த காலத்தில் இருந்தே இந்த விடுதலை உணர்வு என மனதில் சுடர்விட ஆரம்பித்தது.’

தவிர, அந்தக் காலத்தில் பெண்கள் நடத்தப்பட்டமுறை உண்மையில் மனதில் ஒரு ஆவேசமான விடுதலை தாக்ததையே உண்டு பண்ணியது.

சித்திரைச் 82 சுடரில் வெளி வந்த இந்த நேரமுகச் சந்திப்பு குறமகள் என்றும் பெண் எழுத்தாளரின் கண்ணேட்டத்தின் பெண் விடுதலை எப்படிக் கணிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கூறுகிறது.

கே: ‘பெண்கள் விடுதலை என்று நீங்கள் எதை எண்ணுகிறீர்கள்?’

ப: ‘பிறருக்குத் திங்கு வராமல் அவரவர் தன்னிட்டமானது எல்லாம் செய்யலாம் என்பதே விடுதலை’ என்று (Herbert Spencer) சொல்கிறார், இதையே பெண்கள் விடுதலைக் கட்டுரையில் பாரதியும் சொல்கிறார்.

நானும் அதையேதான் சொல்கிறேன். ஒரு சாதாரண உயிருக்கு இருக்க வேண்டிய சுதந்திரம், ஒரு ஆணுக்கு இருக்கிற சுதந்திரம், பெண்ணுக்கு இருக்க வேண்டும் ஆனால்.. பெண் விடுதலை என்றவுடன் பலவிதமான அர்த்தங்கள் தற்போது பிறக்கின்றன.

‘பெண்கள் தங்களிடம் போராடுகிறார்கள்’ என்று நினைத்து ஆண்கள் மனக்கப்படு அடைகிறார்கள். சிலபெண்கள் நினைக்கிறார்கள்—ஆண் கஞ்ச நூட்டன் போராடுவது தான் விடுதலை என்று; உண்மையில் பெண்களிடம் இருந்து பெண்கள் விடுதலையடையவேண்டும் என்பதே எண்ணுடைய எண்ணம்.

கே: ‘நீங்கள் சொல்வது புரிய வில்லையே! பெண்களிடம் இருந்து பெண்கள் விடுதலையடைவது என்றால்?’

ப: பெண் குலம் தாங்கள் இது வரை வளர்த்து வந்த வளர்ப்பு எண்ணங்கள், அறப் ஆசைகள், புற ஆசாரங்கள், அலட்சிய மனப்பான்மை போன்றவற்றிலிருந்து தாங்கள் விடுதலையடையவேண்டும். அப்பொழுது நாம் கோருகின்ற விடுதலை தானுகவே வந்து சேரும். சிந்தித்து நல்ல முறையில் செயல்படும் எந்தவாரு பெண்

னுக்கும் ஒரு போதுமே அதிகாரம் ஆட்சி செலுத்த முடியாது.

கே: 'அப்படியென்றால்... பெண் விடுதலை பெண் விடுதலை என்று கோவி மிடுகிறார்களே! இவர்கள் கோருவது எதை?

ப: பெண்களைப் படுக்கையறைப் பதுமைகளாகவும் அறிவில் குறைந்த வர்களாகவும் நடத்தப்படுகின்ற நிலையில் இருந்து தாங்களும் ஒரு உயிர்-ஒரு ஆணுக்குரிய சகல சுதந்திரங்களும் தங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும் என்றும் தாங்கள் கணிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று - பெண்கள் கோருகின்றார்கள்?

பெண்கள் சீரழியக் கூடாது

கே: இந்தக் கோவி தமிழ்ப் பெண்களைப் பொறுத்தவரை நடைமுறைக்குச் சாத்தியமானதோன்று?

ப: பெண் இனம் என்பதே ஒன்று என்பது என் கருத்து. ஆனால்... நாட்டுக்கு நாடு கலாசாரம் பண்பாடுவேறு பட்டிருக்கமாம். மனித சுதந்திரத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் பேதமற்ற நிலையில் நிச்சயம் எல்லோருக்கும் வேண்டும். தனிப்பட்ட மனித சுதந்திரம் கெளரவிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று யினும் - தமது சமுதாய நலனுக்காக சில வற்றை மட்டுப்படுத்தத்தான் வேண்டும்.

கே: அப்படிவென்றால்.. தமிழ்ப் பெண்களுக்கு இந்த விடுதலைக் கும்மா ளாம் எல்லாம் தேவையற்றது என்கிறீர்களா?

ப: அப்படியில்லை விடுதலை என்ற பெயரால் தமிழ்ப் பெண்கள் சீரழியக் கூடாது என்பது தான் என் வேண்டுகோள். ஒரு குடும்பத்தில் அன்பு நிலை வேண்டும். அன்பிற்கு ஆண்டவனே அடிமைப்பட்டவன். அதை விட்டு விடுதலை என்ற பெயரில் தான் தோன்றித் தனமும் - அலட்சிய மனப்பான்மையும் ஏற்படுவதற்கு விடுதலைத் தாகம் என்பதை விட சிதனப் பிரச்சனைதான் காரணி என்று நான் என்னுவதுண்டு. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப: இந்த நிலையை மறுக்க முடியாது, தான் நினைக்கும் போதெல்லாம் இந்தப் பிரச்சனை நெஞ்சை ஆவேசப்

புயலில் அசைக்கிறது தான். ஆனாலும் சிதன விடயத்தில் ஆண்களைக் குற்றம் சொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை. ஏனென்றால்... ஓவ்வொரு ஆணுவடைய தாயும் சிதனம் வாங்குவதில்லை என்றும் — ஓவ்வொரு பெண்ணுவடைய தாயும் சிதனம் கொடுப்பதில்லை என்றும் சங்கற்பம் கொண்டால்தான் இந்தப்பிரச்சனையை ஒரு தீர்வுக்கு கொண்டு வரலாம். இந்த நிலையைத் தான் நான் முன்பே குறிப் பிட்டேன் பெண்களிடமிருந்து பெண்களுக்கு விடுதலை வேண்டுமென்று.

பாரதியின் கனவு!

கே: அப்போ அன்று பாரதி சொன்ன பெண் விடுதலையும் — இன்று பெண்கள் கோருகின்ற விடுதலையும் ஒன்றுதானு?

ப: பாரதி 100 ஆண்டிற்கு முன்பு கண்ட விடுதலைப் புதுமைப் பெண்களின் தீவிரம்—இன்னும் எங்களிடம் வரவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன்.

கே: இந்தப் பாரதி நூற்றுண்டில் பெண்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகின்றீர்கள்?

ப: சமூகத்திற்குப் பெண்களின் பங்களிப்பு நிறைய வேண்டும். 'பெண்கள் தொழில் அதிபர்களாக வரவேண்டும்' என்றெல்லாம் பெண்களைப் பற்றி பாரதி நிறையக் கனவு கண்டாரோ! அந்தக் கனவு நனவாக வேண்டும்....! விட புதிதாக நான் வேறு என்ன சொல்வது!

என்று கேள்வி கேட்கும் என்னிடமே திரும்பக் கேட்கிறார்கள். நான் எப்படிப் பதில் சொல்வது? முதல் முதலாக சுடருக்குப் பேட்டி தந்தமைக்காக நன்றி சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். பதில் நன்றி சொல்லி சந்தோஷமாய்ச் சிரித்தபதி வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பிவைத்தார்.

—நன்றி சுடர்

பெண்கள் மீது பலாத்காரம்

சிதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றான். திரெளபதியை சபை நடுவிலே அரசரும் மந்திரிகளும் ஏனைய தர்மிஷ்டர்களும் இருக்கையில் துகிலுரிந்தனர். அன்று தொடங்கிய பெண்கள் பலாத்காரம் இன்னும் தொடர்கிறது. காவியக் கதாநாயகருக்கு அவதாரக் கணவரும் அவதாரர்க்கடவுரும் உதவி செய்ய முன்வந்தனர். ஆனால் இன்றைய சமூதாயத் தில் அப்ளைப் பெண்களைக் காப்பாற்றச் சட்டங்கள் கூட சில சமயம் முன் வருவதில்லை. கூடிக்கொண்டு போகும் இச்சம்பவங்களுக்கு உதாரணங்கள் சில.

கடத்தப்பட்ட யுவதி கத்தி வெட்டுக்கு இலக்கானள் வவுனியாவில் கம்பவம்.

26-8-83 வீரகேசரி

தோட்ட அழகி மாலினி மீது அசிட் வீசி கோலை— இளைஞரின் திருமண ஆசை நிறைவேறுத ஆத்திரம். 10-3-83 வீரகேசரி குடும்பப்பெண் மீது பலாத்காரமா காம வெறியர்களுக்கு கடுமையாள தண்டனை அளிக்கப்படவேண்டும்.

திருமணமாகி இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் தாயான இளம்பெண் ஒருவர் நான்கு நபர்களால் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டாள்.

24-2-82 தினகரன்

மணமான பெண்ணை கட்டியிடித்தாராம். மண்வெப்பித் தாக்குதலுக்கு வாலிபர் பலி 13-6-83 வீரகேசரி

லதா கோலை வழக்கு விசாரணை தொடர்கிறது. 8-6-83 தினகரன்

இளம் பெண்ணை வழிமறிந்து கத்திவெட்டு - மூவர் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது. 18-6-83 வீரகேசரி

வட்கக்கியில் பெண் கோலை. 24-2-73 வீரகேசரி

“ யுக மலர் ” — யோகா பாலச்சந்திரன்

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றை விளையாடுவதற்காக இரண்டாவது முனிசிபல் ஆணையர் என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறேன்.

பன்னிரெண்டு சிறுக்கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ‘யுக மலராக’ வெளியிட்டு ஓள்ள சிறுக்கதைத் தொகுதி ஒன்றை திறங்கு செய்ய முற்பட்ட நான் இதை ஏன் தெரிந்தெடுத்தேன் என்ற வினாவை எனக்குள்ளே எழுப்பினேன். விடை: இரு காரணங்களுக்கு உட்பட்டது. ஒன்று பெண் எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்டது. மற்ற து ‘பெண்களின் மன உணர்வுகளையும், உளைச்சல்களையும், துன்பங்களையும் பெண் எழுத்தாளர் ஒருவர் துணிச்சலாகளமுதியுள்ளார் பெண்களின் துணிச்சலான முற்போக்கான முடிவுகள் ஆகியவையாவும் கதைகளில் ஊட்டுருவி நிற்கின்றன’ என்று சிறப்புறை வழங்கிய திரு. கணேசனிங் கத்தின் கூற்று என் சிந்தனையைத் தட்டி எழுப்பியது. இந்த ரீதியில் மட்டுந்தான இக் கதைகள் அமைந்துள்ளன? இக் கூற்று பெருமளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டத்தக்கதா? என்பன போன்ற சிந்தனையும் என்னுள் எழுப்பிவிடது.

கற்பெணப்படுவது காலங்காலமாக வரையறுக்கப்பட்டு, வாழையடி வாழையாக புராண இதிகாசங்கள் தொட்டு இன்றைய சிறுக்கதைத் தொகுதிவரை கருவாக எழுத்தாளப்பட்ட ஒரு சர்க்கு. காலத்துக்குக் காலம் மாறிவரும் இதன் வரைவிலக்கணம் பல எழுத்தாளருக்குப் புலப்படவில்லை. கணவன் இறந்தால் தீக்குளித்து கணவனுக்கு அளிக்கப்பட்ட உடலும் உள்ளமும் இனி யாருக்கேனும் பயன்படக் கூடாது என்று தீவிர கற்பு நிலையை நிலைநாட்டிய காலப்பகுதியின் பின் மறு-மணம் சமுதாய ரீதியாகவும் சட்டரீதியாகவும் அங்கீரிக்கப்படத் தொடங்க கற்பின் வரைவிலக்கணமும் காலத்தோடு மாறுபட்டது. மனச் சந்தோஷமற்ற இயந்திர வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு மனைவி ஒருத்தி, கணவனை விவாகரத்துச் செய்து புனர்வாழ்வு தேடுவதும் இப்பொழுது சகஜமாகிவிட்டது. மன மிகிழ்ச்சி, அமைதி, ஒன்றுபட்ட உள்ளக்கிடக்கை என்பனவற்றில் ஒன்றி

இன்று தாம்பத்தியம் நடத்துவதே மனித தர்மம் என்ற அடிப்படையில் சமுதாயமும் சட்டமும் பெண்ணுக்கு விவாகரத்துச் செய்யும் உரிமையையும் கொடுத்தது. இப் பெண் வேறொரு வனை மணம் செய்ய சட்ட ரீதியாக உரிமை இருந்தும் சமுதாயம் கோணல்கண் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது அச் சமுதாயத்தை தர்க்க ரீதியாக அனுகிவாதப் பிரதிவாதங்களை எடுத்தியம்புவதே முற்போக்குப் பெண் விடுதலை வாதம். பெண் உணர்வுக்கும், பெண் உளைச்சல்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் மதிப்புக் கொடுப்பது, ஆணினத்துக்கு வழங்கப்பட்ட அதே சலுகைகளும் உரிமைகளும் அதே அளவில் பெண் ஜுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்பதில் அர்த்தம் உண்டு. தர்க்க முன்டு. நியாயமுண்டு. அதை விடுத்து சத்திர-சிகிச்சை செய்து உடலை விற்று பணம் சம்பாதிக்க மத்திய கிழக்கு செலவதற்கு கணவன் அனுமதியும் அங்கீகாரமும் கொடுக்கின்றன என்று இது ஒரு சமுதாயத்தின் அவை நிலையையே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. இதற்கு ஏன் நாடு விட்டு நாடு செல்ல வேண்டும்? உள்நாட்டில் விபசார விடுதி அமைத்து விபச்சாரம் செய்யும் பெண்ணுக்கும் இக் கதாயாயகிக்கும் என்ன வித்தியாசம்? வீணுக்கக் கறபெண்ணும் கற்பனவாதத்தை ஏன் இதில் கலக்க வேண்டும்? சந்தோசம், உன்னத இலட்சியங்கள். ஆகிய அனைத்தையும் அடைவு வைத்து பெண்ணே குத்தி பணம் சம்பாதிக்கத்தான் வேண்டுமா! இக் கதாநாயகியின் கணவனுக்கு இருக்கும் பட்டாளத்து வேலைகூட இல்லாமல் எத்தனையோ பேர் இலங்கை வல் வாழ வில்லையா? இக் கதையில் கணவனின் சீர்கெட்ட உள்ளப்பாங்கும் மிகத் துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. அத்துடன் பெண் எப்படி உபயோகிக்கப்படுகிறன் பெண் எப்படி தனது உடலை பணத்துக்கும் சௌகரியங்களுக்கும் தானமாக வழங்கலையில்லாமையோ காதல் திருமணங்களை மீண்டும் அவன்கோலமாக மாறிவிட இடமிருப்பது போல சீதனமில்லாமையோ கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாமையோ அல்ல. சீதனத்துடன் கூட இத்தகைய ஒரு கணவனை ஒரு பெண் இலகுவில் அடைந்திடலாம். சீதனமில்லாமல் செய்யப்பட்ட காதல் திருமணங்களும் அவன்கோலமாக மாறிவிட இடமிருப்பது இச் சந்தர்ப்பங்களில் வாய்முடி ‘நித்தியா’ மாதிரி, பெண் பதுமை களாக இருக்கப் பழக்கப்பட்டமையே முதல் காரணம். சந்தோஷமாக வாழ நினைக்கும் ஒரு பெண்ணின் உரிமை தட-

கப்பட வேண்டி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன என்றும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. ஒன்றே ஒன்று அவனுக்குத் தேவைப்படுகின்றது, ஆண் மகனின் அங்கீகாரம்—பெண் ஆணின் அடிமை; அந்த ஆண்டானின் அங்கீகாரமிடைத் தால் தனது ஏகபோக உரிமையான உடலைக்கூட அவள் தாரை வார்க்கத் தயாராக இருக்கின்றன; அதற்கும் தயங்க மாட்டாள்; என்று பெண்ணிடமை வாதத்தின் மறுபக்கமே இக் கதையில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. யோகா பாலச்சந்திரன் தன் இனப் பெண்ணுக்கு இமுக்கை தேடக்கூடாது என்று எண்ணியோ என்னவோ இக் கதையின் கதாநாயகியை மிசிஸ் பெரேராவாக்கி விட்டார்.

யுக மலர் கதாநாயகி வரலாற்றில் வரும் சீதையைப் போன்றவள். அவள் ஒருவித மனக் கோளாறினால் அவள் தைப்பட்டு ‘தாழ்வுச் சிக்கல்’ என்னும் மனநோயக்கு ஆளாகி அவளது கறபைச் சந்தேகித்து அவளை மனதினாலும் உடலினாலும் அல்லறப்படுத்தி அவளது ஆத்மாவையும் ‘உடலையும் அலங்கோலப் படுத்திய கணவனைப் பூஜித்து அவனது செயல்களை மறைத்து மகிழ்ச்சி யோடு தான் வாழ்வதாக உலகுக்குக் காட்டிய பதிவிரதை இவள். எங்கள் சமுதாயத்தில் அன்று தொட்டு இன்ன வரை இத்தகைய எத்தனையோ ‘நித்தியாக்கள்’ இருக்கலாம். ஆனால், இதற்குக் காரணம் யோக பாலச்சந்திரன் கூறுவது போல சீதனமில்லாமையோ கணவனைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாமையோ அல்ல. சீதனத்துடன் கூட இத்தகைய ஒரு கணவனை ஒரு பெண் இலகுவில் அடைந்திடலாம். சீதனமில்லாமல் செய்யப்பட்ட காதல் திருமணங்களும் அவன்கோலமாக மாறிவிட இடமிருப்பது இச் சந்தர்ப்பங்களில் வாய்முடி ‘நித்தியா’ மாதிரி, பெண் பதுமை களாக இருக்கப் பழக்கப்பட்டமையே முதல் காரணம். சந்தோஷமாக வாழ நினைக்கும் ஒரு பெண்ணின் உரிமை தட-

டிப் பறிக்கப்படும் பொழுது அவள் வாய்மூடி மௌனமாக இருப்பது பிரச்சினையைத் தீர்க்க வழிவகுக்க மாட்டாது. தனது உரிமைகளை-ஆசைகளை-அபிலாசைகளை பெண் எடுத்துக்கூற வேண்டும்; தட்டிக்கேட்க வேண்டும். திருந்தாத கணவனை விட்டு விலகி மனச் சந்தோசமற்ற வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபட்டு, புதுவாழ்வு தொடங்க பரிபூரண சுதந்திரம் அவருக்கு இருக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற சூழ்நிலைகளை சமுதாயம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். சமுதாயக் கோப்பு அதற்கேற்றவாறு மாற வேண்டும். பிரச்சினைகள் எங் கோ இருக்க நாம் விடையை வேறு எங்கோ தேடுவது தவறு. பிரச்சினையை மைய மாக வைத்து தீர்வுகளைக் காணமுயல வேண்டும்.

மேற் கூறிய சிறு கதைக்கு நேர்மாணது ‘கரை கடந்த நதி’ என்ற தலைப்பிலான சிறுகதை. கதாநாயகி பெண் இனத்துக்கு வழிகாட்டி ‘சமைதாங்கியாக — நித்திய தியாகியாக — பொறுமையின் இலக்கணமாக’ தனது தனி த்துவத்தை விட்டுக்கொடுத்து வாழப் பிரியப்படவில்லை. இவள்போலி நியாயங்களையும் ஒருதலைச் சார்பான கருத்துக்களையும் இறுதியில் உணர்ந்து செயல்படத் தொடங்கிவிட்டாள். விவாகரத்துச் செய்ய அவள் முன் வராததற்குக் காட்டும் காரணங்கள் தர்க்க ரீதியானவை. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. ‘நித்தியாக்கள்’ பல. ‘மங்களங்கள்’ சில. இது உண்மை. நித்தியாக்களிருப்பதற்கும் காரணங்கள் உண்டு. மங்களங்களாக மாறுவதற்கும் காரணங்கள் உண்டு. இந்தக் காரணங்களை இனங்களும் பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்கலையும் எதிர்நோக்க வேண்டுமேயன்றி அவற்றிலிருந்து விலகி நழுவி ஓட்ட எழுத்தாளர்கள் முயலக்கூடாது.

‘வடிகாலில்’ பிரச்சினைகளை மிகத் துல்லியமாக விளங்கும் ஆசிரியர் விடைகளையும் காட்டியிள்ளார். இரு வேறு நிலைகளை அழகாகத் திறம்பட விளக்கியுள்ளார். ஆண் விதவைகளுக்கும் பெண் விதவைகளுக்கும் உடல் ரீதியாக எழும் ஆசைகளும் சலனங்களும் ஒரே தன்மையானதாக இருக்கும் பொழுது

சமுதாய மட்டத்தில் அதைத் தீர்க்க ஆண்கள் கையாளும் வழி வகைகளும் முற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும் அதை ஒரு பிரச்சினைக்குட்படுத்தி, அவனுக்குப் பகிரங்கமாகக் கரிஷ்சயாரும் முன் வருவதில்லை. ‘கோவலன் கள்’ அன்று தொடங்கி இன்று வரை மற்று குறிச்சிலை நிராகரிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் விதவையின் உள்ளக் குழறல் களுக்கு வடிகால் அமைத்துக் கொடுக்க திருமண மூலமாகவோ அன்றி வேறு வழி மூலமாகவோ சாதனைங்களை ஒரு பொருட்டாக மதித்து ஒரு தேவையாகக் கருத சமுதாயம் முன்வருவதில்லை. ‘ஏக்கக் கண்ணீர்கள் பெரும்பாலும் இன்பக் கண்ணீராக’ மாறுவதில்லை.

பெண் ணி ன ம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஆளப்பட்டு உடலாலும் உள்ளத்தாலும் ஆண்மகனுக்கு அடங்கி வணங்கி வாழ்ந் கதையை கதாநாயகி உணர்ச்சி மூலமாக வெளிப்படுத்துவதை ‘விழுமியங்களில்’ காணும் நாம், காலங்கடந்த பெண்மையின் சீறலுக்குக் காரணங்களைக்காதோ? தன்னை விடபதினைந்து வயது மூத்த வழுக்கைத் தலையும், மிதந்த பல்லையும் சிரிப்பே வராத முகத்தையும் தொந்தியையும் நிராகரித்துக் கொடுக்கப்பட வில்லை? சீதனம் சேர்க்கும் இலட்சியத்தில் வயிற்றைக் கட்டி சிக்கன வாழ்க்கை வாழ்ந்தோம் என்று கூறும் அவள், அந்தச் சீதனங்கூட அவருக்கு வேண்டிய சுதந்திரவாழ்வைக் கொடுக்கவில்லை என்று குழுறுவது பெற்றேருக்கு ஒரு நல்ல படிப்பினை. பெண்களுக்கு ஒரு சுதந்திரமில்லாமல் வீட்டுக்குள் பூட்டி வைத்து அவர்கள் உணர்ச்சிகளுக்கு வரம்பும் வாய்க்காலும் கட்டி இறுதியில் காணுவது என்ன?

‘சுபாவின்’ கதாபாத்திரத்தில் ‘புதுமை’ எங்கே இருக்கிறது? என்று தெரியவில்லை: தனிமையில் தவிக்கும் தகப்பன் ஒரு துணை தேடுவதில் என்ன பிழை? அதுவும் ஓர் ஏழைப் பெண்ணை மனந்து சீரான வாழ்வு வாழ்வதில் அவள் என்ன தான் பிழை கண்டுவிட்டாள்? இது சாதாரணமாக நடப்பது சீதனமில்லாமல் ஒரு பெண்ணை மனந்தது பாராட்டப்படவேண்டியதல்லவா?

மேலும் தனக்குத் துணை தேடுவது ஒரு மானிடனின் தனிப்பட்ட உரிமை. அதை மகள் என்ற உரிமையில் அவள் தடுக்கலாமா? தாயில் மகள் வைத்தி ருந்த அந்த அன்பு அவளை அம்மாவின் ஸ்தானத்தில் இன்னெருத்திதை ஏற்க முடியாமல் பண்ணிவிட்டது. இது மனோத்துவ ரீதியில் எழும் ஓர் உரிமைப் பிரச்சினை. இதற்கும் புதுமைக்கும் முடிச்சப்போடும் ஆசிரியர் பிரச்சினையைச் சிறிது குள் ப்பி விட்டார் போலத் தெரிகிறது. அன்றி தகப்பன் ஏபத்தினி விரதனை இருக்கவேண்டும் என்று இப் புதுமைப் பெண் விரும்புகின்றன?

‘அந்தியில் உதயம்’ மேலோட்டமாக ஒரு சராசரிக் கதை போலத் தோன்றினாலும் முற்பகல் செய்து பிற்பகல் அனுபவிப்பதை விளக்கக்கூட ஒரு பெண் தான் பலியாகிறான். கற்பெனும் குன்றேறி நின்று மனதளவில் பிணைத்துக் கொண்டதினால் வாழ்நாள் பூராவும் கண்ணியாகி நிற்கும் திண்மை பழைய பல்லவி தான் என்று ஒதுக்கி விட்டாலும், மோதிரம் மாற்றித் தன்னை ஜம்பதினுயிரம் ரூபாய்க்கு அடைவு வைத்த பெண், அவள் தன்னை ஏமாற்றி, தன் வாழ்வையே சீர்குலைத் ததை என்னியெண்ணி சினங் கொள்வாரோ அன்றி குமிறிச் சீறுவாரோ என்றே நாம் எதிர்பார்ப்போம். கண்ணியின் பொறுமை கூட கோவலையிட்டிக் கொடுத்தது. ஆனால் பொறுமையுடன் தன் வாழ்வை கானல் நீராக்கி இவள் என்ன கண்டாள்? இவ்வாறு தன்னை அழித்துத்தான் பெண்மை போற்றப்படவேண்டுமா?

‘குரவிக் கூடு கலையும் போது’ முதலில் தாக்கப்படுவது குஞ்சகள் தான். தாக்கம் உள்ளத்தில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. குடியும்-கூத்தியும் ஆண்களைப் பரம்பரை பரம்பரையாக அலைக்கழிக்கும் இரு சாத்தான்கள். பெண்கள் பொறுமை என்னும் அணி அணிந்து குஞ்சக்களுக்காக பொறுத்துப் பார்த்து விட்டார்கள். பொருளாதார சுதந்திரமின்மையும் பெண்களை பேசாமலைந்தையாக்கி

(24ம் பக்கம் பார்க்க)

சொத்துடமையும் பெண்களும்

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொழுத்துவோம்”

என்று பாரதி பாடிப் பல வருடங்கள் கழித்ததுதான் மிச்சம். ஆனால் எமது பெண்கள் இன்னுமென்னவோ அடுப்படியிலேயேதான் இருக்கிறார்கள்.

இன்று எமது சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை, அவர்களின் சமூக அந்தஸ்து, அவர்களின் பாதுகாப்பு ஆகியவற் றிற்கு ஏற்பட்டுள்ள கீழ்த்தரமான நிலைப்பற்றி நாம் அறி வோம். பெண்ணடிமைத்தனம் பெண்களை மனிதர் என்ற உணர்வற்ற, உற்பத்திச் சாதனங்களாக, வியாபாரப் பண்டங்களாக மாற்றி விட்டதையும், ஆண்களின் உல்லாசச் சாதனங்களாகவும், காட்சிப் பொருளாகவும் ஆக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் இன்று எமது சமூகத்தில் காணக் கூடிய தாக உள்ளது.

ஆனால், இதில் மிக வேதனைக்குரிய விடயம் என்னவெனில் அனேக பெண்கள் தம்மீதுள்ள ஒடுக்குமுறைப்பற்றி இன்னும் அறியாது அதற்குத் துணை போகிறார்கள். இன்று அதனை ஒழுக்கம் நாகரீகம். கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் போற்றி வளர்க்கிறார்கள். எமது இன்றைய கலை, இலக்கியம், மதம், சட்டம் என்பனவும் இதற்குத் துணை போகின்றன.

“ஒரு மனிதன் எப்போது தான் அடிமை என்பதை உணர்கின்றுவே அப்போதே அவன் அரைவாசி சுதந்திரமாட்டந்து விடுகிறுன்” என்று அண்ணல் காந்திலி அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். அதாவது தான் அடிமை என்பதை உணர்ந்தவனுற்றான் சுதந்திரத்திற்காகப் போராட முடியும். ஆகவே எம்முன் முதலில் உள்ள பிரச்சனை பெண்ணடிமைத் தனத்தின் வடிவங்களையும் அதன் பாதிப்புக்களையும் மக்களுக்கு உணரச் செய்வதே ஆகும்.

எமது அடுத்த பிரச்சனை போராட்டம் சம்பந்தப்பட்டது. பல இடங்களில் பெண் விடுதலைப் போராட்டங்கள் எப்போதும் தவறான பாதையிலேயே திசை திருப்பப்படுவதும் இப்போது வழமையாககி விட்டது. இது ஆண்களிற்கு எதிரான போராட்டமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் போராடும் பெண்கள் கூட இந்தச் சமூக அமைப்பின் மேல்மட்ட ஒழுக்க நியதிகளை மீறுவதால் மட்டுமே விடிவுகாணலாம் எனச் செயற்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக முதலாளித்துவ நாடுகளில் உள்ளபெண்கள் ஆண்களுக்கும் தங்களுக்கும் இடையேயுள்ள வெறுபாடுகளைக் களைவதே தமது போராட்டமாகக் கருதுகிறார்கள். இதனால் ஆண்களைப் போலவே சிகரட் குடிப்பது, மதுபானம் அருந்துவது, உள்ளங்கி அணியாமல் விடுவது, பின்

னைப் பெருமல் இருப்பது, புணர்ச்சிச் சுதந்திரத்தை வேண்டுவது போன்ற வடிவங்களில் நடாத்துகிறார்கள்.

நன்றாகவே ஆராய்ந்து பார்த்தால் இது ஒரு சிரமிவேயன்றி பெண்கள் விடுதலைப் போராட்டமல்ல என்பது விளங்கும். அதாவது இந்த முதலாளித்துவ அமைப்பால் விரக்தியற்ற பெண்களின் விரக்தியின் வெளிப்பாடே அன்றி வேற்றல். இது ஒரு விடுதலைப் போராட்டமாக அல்லாத துடன் உண்மையான போராட்டத்தைத் திசை திருப்பவே பயன் படுகிறது.

ஆனால், எமது பெண்களின் போராட்டம் நிச்சயமாக முதலாளித்துவத்தில் விரக்தியற்ற ‘ஹிப்பிப்’ பெண்களின் போராட்ட வடிவத்திலும் முற்றாக வேறுபட்டது. எமது போராட்டமானது எமது சூழல் சமூக அமைப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டும், பெண்களின் இயற்கை உடல்நிலை, சமூக மேம்பாடு என்பனவற்றை கருத்திற் கொண்டும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமானது.

ஆனால், எமது பெண்களின் போராட்டம் நிட்சயமாக ‘ஹிப்பிப்’ பெண்களைப் போன்றதல்ல. மேலே கூறப்பட்டத் தவறிற்கான காரணம் அந்தப் பெண்கள் பெண்ணடிமைத் தனத்தின் மூலகாரணத்தை, ஆணிவேரைக் கண்டறியாததே ஆகும். இதனாலேயே கலகக் காரர்களாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள். ஆனால் நாம் வேண்டுவது ஓர் இலக்குள்ள போராட்டத்தின் புரட்சிகரமான வடிவையே.

தவறான இலக்குகளில் நடாத்தப்படும் போராட்டம் தோல்வியைத் தழுவுவது சரித்திரம் கண்ட உண்மையே. ஆகவே நாம் பெண்ணடிமைத்தனந் தோன்றி இன்றுவரை நிலைத்து நிற்பதற்கான காரணங்களை ஆராய்தல் வேண்டும்.

மனிதகுல வரலாற்றை ஆராய்தல் வேண்டும். தோன்றிய காலத்தின் ஆரம்ப கட்டடத்தில் காய், கணி, வித்துக்களை உணவாகக் கொண்டான். நாடோடியாகவே திரிந்தான். நிலையான வாழ்க்கைகளையேயோ, சொத்துக்களையோ கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு ஆணும், பெண்ணும் தற்செயலாகச் சந்தித்தாற் புணர்ச்சி நிகழலாம். ஆனால், குடும்பம், சமூகம் போன்ற அமைப்புக்கள் இருக்கவில்லை.

காலப் போக்கில் தாவர உணவுகளுக்கு ஏற்பட்ட தட்டுப்பாடு காரணமாக மாமிச உணவைப் பயன்படுத்தினான். அதாவது வேட்டையாடத் தொடங்கிறான். இதற்குக் கூரிய கற்கள், தடிகள் போன்றவற்றைப் படுன்படுத்தி னான். எப்போதும் இலகுவாக வேட்டையாடுவதற்காக

வும், கொடிய விலங்குகளிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பது கருதியும் மனிதர்கள் குழுக்களாக வாழவேண்டிய நிர்ப்பந் தம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு மனித மந்தை சேர்ந்து வாழ் வதற்கு மொழி உதவியது.

அப்போதும் மனித மந்தை அலைந்தே திரிந்தது. உணர்ச்சி சுதந்திரமாக நடைபெற அவர்களுக்கிடையே தாய், தகப்பன், சகோதரன், சகோதரி, பிள்ளை என்ற வேறு பாடு இருக்கவில்லை. இதனால் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குத் தந்தை யார் என்று சொல்வது சாத்தியமில்லாமலே இருந்தது, ஆனால் தாயை மட்டும் பிறப்புக் காரணமாக நிச்சயமாகக் கண்டுபிடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆதலால் சந்ததியினர் தாயினுடைய வழியாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்.

எனவே, இதனை ‘தாய் வழி சமூகம்’ எனலாம். அத்துடன் மனிதரது, பாதுகாப்புக் கருதி தமது எண்ணிக்கை யைப் பெருக்கிக் கொள்வது அவசியமானது. இதனால் மனித சமூதாய உற்பத்தியில் ஈடுபடும் பெண்ணானவள் அதிக கெளரவுத்திற்குரியவளாருள். (இன்று கூட சக்தியின் வடிவங்களாகப் பெண்கள் வழிபடுவதற்கு இது ஓர்காரணமாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.)

அவளது தலைமையையே அந்த சமூதாயம் முழுவதும் ஏற்று தாயின் தலைமையிலேயே அனைத்துக் காரியங்களும் இடம் பெற்றன. வேட்டையாடல், மற்றையக் குழுக்களுடன் போராடல் போன்றவற்றையும் பெண்ணே தலைமை தாங்கி நடத்தினார்.

அந்த ஆதிப் பொதுவுடையைச் சமூதாயத்தில் ஆண், பெண் இருபாலாரும் உழைத்துப் பகிர்ந்து கொண்ட வர்.

எந்தவிதமான சொத்துக்களும் சேமிப்புக்கு இருக்கவில்லை அடக்குமுறையும் இருக்கவில்லை

காலம் செல்லச் செல்ல மனித அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியது. புதிய உற்பத்திக் கருவிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மனித குழுக்களிற்கிடையே கைதானவர்கள் அடிமைகளாக நடாத்தப்பட்டனர், இவர்களது உழைப்பும் உற்பத்திச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியும் மனிதனது உழைக்கும் திறமையைக் கூட்டியது. இதனால் காலப்போக்கில் மிருகங்களை வேட்டையாடுவதற்குப் பதிலாக அவற்றையே பிடித்து வளர்க்க ஆரம்பித்தனர், இதனைத் தொடர்ந்து மந்தைகளை மேய்ப்பதற்காக மனித சமூகம் ஆற்றங்கரையோரமாகப் புலவெளிகளை நோக்கி இடம் பெயந்து திரியலாயிற்று.

காலப் போக்கில் கால்நடைகளின் உணவுகளைப் பயிரிட ஆரம்பித்தவன் படிப்படியாகத் தானே விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்தான். விவசாயமானது மனித சமூகத்தை நிலையாக வாழ வழிவகுத்தது. இதனை அடுத்து மனித குலம் ஆற்றங்கரையில் நிலையாக வாழ ஆரம்பித்தது.

காலப் போக்கில் நிலையாக ஆரம்பித்த மனிதர்களின் கருவிகளின் தரம் கூடியது. ஆதலால் மந்தை வளர்ப்பு, விவசாயம், வேட்டையாடல், மீன் பிடித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்கினர். மேலும் வீடும் வீட்டுக்குரிய பண்டங்களும் அடிமைகளும் சேரலாயிற்று.

இந்த நிலையிற் பெண்களின் கர்ப்பம். குழந்தைகளைப் பராமரித்தல் போன்ற இயற்கைக் காரணங்களிற்காக வீடு, வீட்டுப் பொருட்கள், குழந்தைகள் ஆகியவற்றைப் பராமரிப்பவர்களாகவும், உரிமையாளர்களாகவும் மாறினர். இங்கு தான் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான உடலியல் காரணங்களின் அடிப்படையில் முதல் வேலைப்பிரிவினை தோன்றுகின்றது. இந்நிலையிற்கூட பெண்களாலேயே சருகம் வழி நடத்தப்பட்டது.

ஆண்களிடம் மேலும் மேலும் உடமைகள்கூடத் தலையைப் பெருவதைகளும், கால்நடைகளும், அடிமைகளும் தனது மகனுக்கே சேரவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டான். ஆனால், அன்றைய நிலையில் தன்னுடைய மகனையே தன்னால் இனங்காண முடியாத நிலையிலேயே தகப்பன் இருந்தான். ஆதலால் தனது பிள்ளையை இனங்காணப்பதற்காகச் சுதந்திரமான புணர்ச்சியைத் தடைசெய்தான். பெண்ணானவள் ஒரு ஆணுக்கே உடையவளானார். பெண்ணிடம் கற்பு, ஒழுக்கம் என்பன தனிச் சொத்தின் ரூபத்தில் நிர்ப்பந்தமாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஆணிடம் இது கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. இதனால், தாய்வழி உரிமைகளிடப்பட்டுப் படிப்படியாகத் தந்தைக்கு அவ்வுரிமைகள் வந்து சேர்ந்தன.

சமூகத்திற் புதிதாகப் பிரவேசித்த தனிச் சொத்தின் விளைவால் சலநலமாக ஆண்கள் மேற்கொண்ட பெண் அடக்குமுறையின் ஆரம்பம் இவ்வாறு தோன்றலாயிற்று. இதுவே மாணிட வரலாற்றில் பெண்கள் பெற்ற முதல் தோல்விாகும். இதுவே முதல் அடக்குமுறையுமாகும். முதல் வர்க்க விரோதமுமாகும்.

வம்சாவழி உரிமையை இழந்த பெண் படிப்படியாக வீட்டிலும் உரிமைகளை இழந்தாள். வீட்டுப் பணிகளைச் செய்யவர்களும், பிள்ளைபெறும் சாதனங்களும் மாறி னாள். அத்தோடு ஆணின் காம இச்சையைத் தீர்க்கும் சாதனமானாள். (அப்போது ஏற்பட்ட ஆண்-பெண் போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பே புராணத்தில் சக்தி-சிவன் போராட்டம் எனக் கூறுவர்கள் உண்டு.)

தொடர்ந்து வந்த தந்தை வழி சமூதாயத்தில் பெண்ணின் புணர்ச்சி உரிமை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததே ஒழிய ஆண் பல ‘தார்’ உரிமையுஸ்தயவங்க இருந்தான். இங்கு விவாகரத் உரிமை ஆணுக்கு மட்டும் இருந்தது. பெண்ணானவள் அவளது குழந்தைகளையும், உடமைகளையும் பராமரித்து வந்தான்.

இதைத் தொடர்ந்து வந்த நிலப்பிரபுத்துவ சமூதாயத்திலும் பெண்ணின் நிலை மீளவில்லை. அந்தப்புர அழகிகளாகப்பட்ட கார்கள் பெண்ணிடமைத்தனம் இலக்கியங்களிலும், புராணங்களிலும் நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கைவிடப்பட்ட கணவனை நினைத்து வாழ்ந்த கண்ணகி யும், சூதாட்டத்தில் பந்தயப் பொருளாக்கப்பட்ட திரெள் பதையும், இராமஞால் காட்டுக்குத் துரத்துப்பட்ட சிதை யும் பெண்ணடிமைகளுக்கு மிகச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இலக்கியங்களிற் பெண்ணே சகல பாவங்களினதும் மூலமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டன். கணவனை இழந்த மனைவி உடன்கட்டை ஏறுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள்.

ஆனால், வருந்தத்தக்க உண்மை என்னவென்றால் இதே இலக்கியங்களும், புராணங்களுமே எமது பாடசாலை மாண வர்களுக்கு இன்றும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இதுகூட வருங் காலத்தில் பெண்களின் விடுதலை உணர்வை மழுங்கடிக் கவே பயன்படும்.

முதலாளித்து சமூக அமைப்புத் பெண்களுக்குப் பல உரிமைகளை வழங்கி விட்டதாக மார்பு தட்டினாலும் இன்கூட அவை வார்த்தை அளவிலேயே உள்ளன.

1. திருமணஞ்செய்யும் உரிமை:-

இது சொத்துடைய பெற்றேர்களினால் கட்டுப்ப குத்தபடுகின்றது. அதாவது பெற்றேரின் விருப்பப் படி திருமணஞ்செய்யபவருக்கே சொத்துக்கள் வந்து சேருமாதலால் இவ்வரிமை சாத்தியமற்றதாகவே உள்ளது. அத்தோடு எமது சமூகத்தை சீதனம் என்ற தடை வேறுகூட உள்ளது.

2. வேலைசெய்யும் உரிமை:-

பழைய நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தால் பிடிக்கப்பட்டுள்ள எமது சமூகத்தில் பெண்கள் உயர் கல்வி பெறுவதோ, தொழில் நுட்ப அறிவைப் பெறுவதோ மிகக் குறைவு. ஆதலால் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் குறைவு. அப்படி வேலைக்கமர்த்தப்பட்டாலும் பின் வரும் காரணங்களுக்காகவே அமர்த்தப்படுகின்றனர்கள்.

(அ) ஆண்களை விடக் குறைந்த கூலிக்கும்,

யுக மலர்
(20ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிருந்தது. இந்த இரு காரணங்களையும் மீறி பெண்ணென்றாக விடுதலை உணர்வுடன் மேற்கொண்ட தனி வாழ்க்கை பிருங்க மனத்தை வரிட்டித்தான் விட்டது. விடைகாண முடியாமல் ஆசிரியரும் தத்தளிக்கிறார். ஆனால், அந்தக் குஞ்சியின் ஏக்கமும் தாபமும்-அந்தக் குஞ்சு பொறிப்பதற்கு சம அளவில் கருத்தாவாயிருந்த அந்தச் சேவலை ஏன் தாக்க வில்லை. அதற்கு மது கொடுத்த மயக்கம் என்றுமே தீராதா? ஆணினம் என்றுமே பொறுப்புணர்ச்சியின்றி இன்பம் அனுபவிக்க பெண்ணினம் பாசம், அன்பு, கற்பு என்று பல கயிறுகளால்

தன்னைக் கட்டி வாழ்நாள் எல்லாம் அல்லற் பட வேண்டுமா? இப்படி பல சிந்தனைகளையும், விடைகாண முடியாக கேள்விகளையும் இக் கதை தோற்றுவிக் கின்றது.

“குடான செய்தி”யின் கரு வரதரின் கயமை மயக்கத்தில் புதுயுகப் பெண் என்ற கதையில் கையாளப்பட்டது. கணவன் தன் காதலியை அணைத்துக்கொண்டு மது மயக்கத்தில் வீட்டிடில் நுழையும்போது மனைவி அவளைக் கூடுக் கொள்கின்றார். ஆசிரியர் கூற்றுக்கு வரதர் “நீ நல்லநாதனைச் கூடவில்லை. கணவன் என்ன குற்றம் செய்தாலும் அவனைத் தலையில் வைத்துப் போற்ற

(ஆ) பெரும்பாலும் சமூக அறிவற்றவர்கள் ஆதலால் மூலதனத்திற்கு எதிராக எந்த ஒரு போராட்டத்தையும் நடத்தமாட்டார்கள் என்பதற்காகவும்.

விவாகரத்துரிமை

பெண்களிடம் பொருளாதார சுதந்திரம் இல்லாமையை வாற்க கணவனை அவர் விரும்பாவிட்டாற்கூட பொருளாதாரத் தேவைக்காக அவனை நம்பி இருக்கின்றன. இதனால் பிரிந்து செல்லும் உரிமை சாத்தியமற்றதே.....

ஆனே சோறளிப்பவனுக் கிருக்கும் வரை அவனது அதிகாரத்தை நிலைநாட்ட வேறு எந்த சட்டமும் தேவையில்லை. இவ்வாறே மற்றைய உரிமைகளும் உள்ளன என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தாற் புரிந்து விடும்.

ஆனால், முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் வாழும் இன்னுமொரு பகுதியினரான பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்களைக்கருத்தினால் அவர்கள் உடமை ஏதும் அற்றவர்களாத லால் பசியானது ஆன், பெண் இருபாலாரையும் வேலை செய்யுமாறு நிர்ப்பந்தித்துள்ளது. இங்கு பெண்களிடம் ஓரளவு பொருளாதாரப் பலமுள்ளதால் முன்பு கூறிய அடக்கு முறைகள் இவர்களுக்கு ஓரளவு குறைவு. ஆனால் சில சமயங்களில் ஆண்களால் மிருகத்தனமாக நடாத்தப்படுவதுமண்டு. ஆணினும் இவர்களைப் பொறுத்தவரையிற் திருமணம் செய்யும் உரிமை விவாகரத்துரிமை போன்றவை ஓரளவு உண்டு. ஆயினும் இவர்கள் மிக மோசமான பொருளாதார ஒடுக்குமுறையிலிருக்கின்றனர்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இதுவரை பெண்ணடிமைத்தனம் என்பன தனிச் சொத்துடையெடுப்போக்கி வளர்க்கப்பட்டுத் தனிச் சொத்துடையெடுப்போக்கி நிலைத்துள்ளது எனப் பார்த்தோம். ஆகவே. அதனை ஒழிப்பதற்கு ஒரேவழி தனிச் சொத்துரிமையை அழிப்பது தான் என்று இலகுவாக்க கூறலாம். ஆனால் நடைமுறையில் இது மிகவும் கஸ்டமாக உள்ளது.

—நன்றி பெண் எழுச்சி—

வேண்டும் என்ற பூராணகாலக் கொள்கையைச் சுட்டு வீழ்த்தி விட்டாய்” என்று கூறும் வரதர் தனது முன்னுரையில் தனது உட்கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளாத நேயர்கள் இக் கதையைக் கண்டித்ததாகக் கூறி மனவருத்தப்பட்டார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் வெளி வந்திருக்கும் இக் கதைக்கு என்ன வரவேற்பிருக்கும் என்பதை அறிய எனக்கு ஆவலாக இருக்கிறது. கணவனைச் சுட்ட படுபாலி என்று அன்று வரதருக்குக் கூறியது போல இன்றும் பெண்ணுக்கு இப்படி ஒரு திமிர் வரக்கூடாது என்று தான் கூறுவீர்களோ?

அக்கினி சாட்சி - முடு பனி

மனுள்ளே மங்கையின் பாக்கியம். கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் போன்ற பல தமிழ்ப் படங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பெண்ணின் பெருமைபேசிய காலம் போய் விட்டதோ என்று என்னவைக்கிறது, அக்கினி சாட்சியும் மூடி பனியும். எனக்கு இருக்கும் கலையார்வத்தினால் மட்டுமே நான் இப்படங்களுக்கு திறனாய்வு எழுத முற்பட்டேன் என்று என்னிலிடவேண்டாம். பெண்ணின் ததின் கஷ்டங்களும் மனக்குமுறல்களும் பெரும்பாலும் கருப் பொருளாக எடுத்தாளப்படுவதில்லை. கற்பின் திண்மையும் பெண்ணின் பெருந்தியாகங்களும் பொறுமை என்னும் அணியின் முக்கியத்துவமும் கருப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு காலங் காலமாக தெய்வஸ்தானத்துக்கு எழுப்பப்பட்டது. பெண்ணுக்குப் போதனை ஆணுக்குச் சலுகைகள், பெண்ணுக்கும் கடமைகள் ஆணுக்கு உரிமைகள். பெண்மை காலால் அடித்து உதைக்கப்பட அவள் எழுந்து மனுள்ளின் காலைக் கடிடப் பிடித்து அழுது அழுது மனவிப்புக் கோரவேண்டும். இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்த தமிழ்ப்பட போதனை கள் திசை திரும்பிவிட்டது.

அக்கினி சாட்சியின் கருப்பொருள்மிக ஆழமானது. மிருகமாக மாறி தன் மனைவியை அடித்துக் கொடுமைப்படுத்துகிறுன் கணவன். நித்திய அடித்தடி சண்டை. மனைவி பொறுத்துக் கொண்டே இருக்கிறுன். மனைவியின் கருவையே சந்தேகிக்கிறுன். இராமனுடன் தொடங்கிய சந்தேகம் இன்றும் ஆணினத்தை விடவில்லை. நிறை மாதக் கார்ப்பினியாயிருக்கும் மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்துகிறுன். இறுதியில் அக்குழந்தைக்கு தகப்பன் தான் அல்ல என்று உறுதியாகக் கூறும் அவன் அந்தப் பிள்ளையை இரயில் தண்டவாளத் தில் எறிந்து கொலையும் செய்கிறுன். இந்த அன்றூடச் சண்டைகளையும் இறுதியில் நடந்த கொலையையும் நான்கு சிறு குழந்தைக் கண்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. அவர்கள் இருவரும் பெண்கள்! அதிர்ச்சி வெறுப்பு

என்ற உணர்ச்சிகளுக்கு ஆளாகும் ஒரு பெண்ணின் மென்மையான மனத்தை இதுமிக ஆழமாகத் தாக்கிவிட்டது இச் சம்பவம். அவள் மனதைச்சிதைத்துவிட்டது. நித்திய மனநோயாளியாக்கிவிட்டது. ஒரு ஆண் மகனின் அர்த்தமற்ற கொடுரேச் செயல்கள் எப்படி அவன் மனைவியை மட்டுமல்லாது உணர்ச்சி பூர்வமாக இயங்கும் இன்னுமொரு பெண்ணையும் தாக்கிவிட்டது என்பதை கலையம்சத்துடன் எடுத்துக்கூறும் கதை யும் அதன் முழு தாத்பரியத்தையும் விளக்க அதை நடத்திச் செல்லும்பானையும் வரவேற்கத்தக்கது. பாராட்டப் படவேண்டியது. இரசித்து மகிழக்கூடியது. காலங்காலமாக காலில் மிதிபட்ட பெண்மை வீரு கொண்டு எழுமோ எனப் பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்களையும் பெண் இயக்கங்களையும் பார்த்து சமூக இயலாளர் என்னிக்கொண்டிக்க ஆண்களே அதையொரு பிரச்சனையாகக் கொண்டு ஒரு தமிழ்ப் படமூலம் அதீன் ஆராய வந்தது என்னை மிகவும் பரவசப்படுத்துகிறது.

சீதனம் பேசப்படாமல் காதல் திரும் ணத்தை ஆதரித்த பெற்றோர்களும்

பன்பாக அன்பாகப் பழகி மனைவியைப்

புரிந்து கொண்ட அவளது உணர்ச்சி

களை மதிக்கத் தெரிந்த ஒரு கணவனின்

கதாபாத்திரப் படைப்பும் இப்படத்

தின் ஏனைய சிறப்பம்சங்கள். அவளது

மனநோய் கட்டுக்கடங்காது போக அவ

ளது மனநோயை மறைத்து வைத்து

திருணம் செய்த பெற்றோரில் கோபம்

கொள்கிறுன். அவளைப் பெற்றோரில் வீடு

கூக்கு அனுப்பி விடுகிறுன். விவாகரத்து

நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் அவன்

பெற்றோருக்கு அடிப்படைகிறுன். அவ

னது கையொப்பத்துக்குச் செல்லும்

அவன் அங்கே அவளது மென்மையான

உணர்வுகளையும் பிஞ்ச மனத்தின் ஆசை

களையும் அபிலாலைகளையும் கருவற்றி

ருக்கும் அவள் நிலையையுங் கண்டுமனம்

இருங்கி மனங் கலங்கி அவளை ஆணைத்

துக்கொண்டு மானசிகமாக அவளைத்

திரும்பவும் ஏற்றுக் கொள்கிறுன். ஆண்

களின் ஒரு தலைப்பட்சமான உரிமை

களையே நாம் கதைகளிலும் படங்களிலும் கண்டிருக்கிறோம். மானிட தர்மத்தின் அடிப்படையில் பண்பாக அடக்கமாக தர்க்க நியாயங்களைப் புரிந்து கொண்டு மனைவியாதிக்குள் ஓராகி இருக்கும் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்ய சட்டமிடங்கொடுத்தும் அது தர்மயல்ல என நினைக்கும் ஒரு ஆண் மகனைக் கண்டு கொள்கிறோம். இங்கு பெண்மை தன்னை ஏற்றுக்கொள்ள என்று கெஞ்சவில்லை. கதற வில்லை. பெண்மை ஆண்மைக்கு அடிப்படையில்லை. தன்னைத் தன் சயருபத்துடன் உணர்ச்சிகளை ஒளிவு மறைவின்றி நியாயமான முறையில் வெளிப்படுத்துகிறது! போவி அடக்கம் இல்லை. தேவையற்ற பணிவு இல்லை. அவள் அவளாகவே தன்னைக் காட்டுகிறுன். கணவனிடத்தில் அவருக்குக் காதல் உண்டு, அன்பு உண்டு, மரியாதையுண்டு தோழமையுண்டு. ஆனால் அடிப்படையாக அடித்தால் காலில் விழ அவன் சொல்லுவதை அப்படியே ஏற்கும் அடிமைத் தன வாழ்வு போன்ற வேண்டாத போலித்தனம் அல்ல. இதுவும் பெண்கதாபாத்திரப் படைப்பில் ஒரு திருப்பம்.

மனநோய் வைத்தியரிடம் கதாநாயகியைக் கொண்டு சென்ற பொழுது அவர் பல கேள்விகளைக் கேட்டு அவளது மன உளைச்சல்களைக் கண்டறிய முயல்கிறார். இறுதியில் அவளை ஒரு படம் வரையச் சொல்லுகிறார். அவள் என்ன தான் வரைகிறுன்? இதிலேயே தங்கியுள்ளது அவளது மனைவியாகவையில் அவளைத் தாரணமும் பரினுமைங்களும். சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஒரு பெண் அவள் வரைந்த சித்திரம். ஒரு சமுதாயத்தில் பெண் எப்படி அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறுன் — எப்படி அவளது கதந்திரம் ஆணிகளால் அடிக்கப்பட்டு சிறகொடிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆணிகள் யாது? என்பன போன்ற சிந்ததைகளைக் குவியல்களையும் பல கேள்விகளையும் எழுப்பி விடுகிறது, அவளது சித்திரம். அவளது மனத்தில் அடித்தளத்தில் ஸ்திரமாக நிலைத்திருப்பது பெண்களுக்கு

இழைக்கப்படும் கொடுமை. அது அவளை ஒரேயடியாகச் சிதற அடித்து விட்டது. பெண்ணின் குரல் அட்டைப் படத்தின் வளக்கம் இப்போது வாசகருக்கு நன்கு புரியும்.

ஈ இதே போலவே மூடு பனியும் ஒரு மனச்சிக்கவில் மூடியிருக்கும் ஒரு கதா நாயகைன் சித்தரிக்கிறது. இங்கேயும் அவன்து மனைவியாதிக்கு காரணம் அவன்து தகப்பன் தாயிக்கிழமீத்த இடைவிடாத் துன்பம். தாய்மையின் பழிழுரண் அன்பை அனுபவித்த மகன் அதே தாய், தகப்பன் என்னும் அரக்க விடம் படும் அடியும் உடையும் இன்ன லும் துன்பமும்கண்டு மனம் பொருக் காமல் சிறு வயதிலேயே மனம் உடை ந்து போகிறுன். தாயின் அநீதி அன்பு நிலைத்திருந்தால் ஒரு வேளாஅவனதுசிக் கல் நிறைந்த மனைபாவத்தை தடுத்தி ருக்கலாம். தாய் இருதய நோயால் துடித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தன் தகப்பன் தாசி வீட்டில் சல்லாபம் செய்து கொண்டிருந்ததே அவன்து சின்னச் சிறு பிஞ்சு மனத்துக்கு கடைசி

அடி. அன்று ஆட்டங்கண்ட அவனது மனத்திலை ஆவேசமான வெறியாக மாறு கிறது, காணும் விபசாரிகள் எல்லோ ரையும் கழுத்தை நெரித்துக் கொலை செய்து விடுகிறுன். விபசாரிகளே தனது தாயின் மரணத்துக்கு காரணம் என அவன் பிழையாகக் கருதிவிட்டான். அக்கிளி சாட்சியாக தாலியை அணி வித்து சக்துக்கங்களில் பங்கெடுப்பதாக மனவினை முடித்து தனது தாயை சக தர்மினியாக்கிய தன் தகப்பன்(ஒரு ஆண்)பெண்ணுக்கிழமீத்த அநீதி—அக் கிரமம்—இது என்பது அவனை வதைக்க வில்லை. காரணத்தை பாரபட்சமாக விளங்கிக்கொண்டு விட்டான். இதுவும் பழைய பல்வெளி தாலே என்று ஜையம் டையச் செய்கிறது. பெண்-இங்கு விபசாரி ஒருத்தி மட்டுமா அதற்குக் காரணம், கணவனின் புத்தி எங்கே போயிற்று. பெண்ணுக்கிழமீத்து அநீதியை இனங்கண்டு விட்ட ஆசிரியர் கடையின் போக்கைச் கற்றுக் குழப்பி விட்டார். இறுதியில் இன்னுமொரு பெண்ணே. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறாரா? பெண்ணின் ஒரு உருவம் பத-

தினி-என்றால் மறு உருவம் விபசாரி தானு? இதை விட்டால் கொண்ணுக்கென்று தனித்துவமும் கிடையாதா? போனால் போகட்டும் என்று விட்டுவிடுவோம். அந்த ஐந்தாறு வயதுக் கிறுவனுக்கு தன் தகப்பனின் சிறுமையும் பல வீனமும் புரியவில்லையோ. என்னவோ படம் பார்ப்போர் இதனைப் புரிந்து கொண்டால் நல்லது. தங்களது பெற்றேரின் தாம்பத்திய வாழ்க்கையின் அலங்கோலங்கள் சிறு பிள்ளைகளை நிரந்தர மனைவியாதிக்குள்ளாக்கி விடும் என்பதை தாயும் தகப்பனும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கடமைகளும், கடமைகளும் உரிமைகளும் இருவருக்கு முண்டு என்பதையும் இருவருமே புரிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும். இதை விடுத்து ஆண் மகன் ஒருவன் தாசியிடம் சென்றால் குடும்ப இழிவுக்கு அவனே காரணம் என்று கொள்ளாமல் அந்த அவனுமே சரிபங்கை ஏற்கவேண்டும் என்பதை கதாசிரியர்களும் சமுதாயமும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

18/9, Chitra Lane,
Off Kirula Road,
Colombo 5.

Date

காந்தா ஹடி பெண்ணின் குரல் KANTHA HANNA (VOICE OF WOMEN)

VOICE OF WOMEN

A Sri Lankan journal for Women's emancipation

Subscription form

I would like.....an exchange subscription

.....subscription for Institution

.....subscription – Individual

.....to give a contribution to support the work Pennin Kural
(any amount welcome)

NAME

ADDRESS.....

Signature:.....

Telephone No.

RATES FOR FOUR ISSUES INCLUDING POSTAGE

Foreign:.....	Individuals \$ 10.00
Local	Institutions \$ 20.00

Rs. 30.00

Please send cheques and money orders to Kantha Handa, 18/9, Chitra Lane, Off Kirula Road, Colombo 5. Sri Lanka

PENNIN KURAL—6
(Voice of women in Tamil)

பெண்ணின் குரல்—6

1. ஜயகொந்தா ஒழுங்கை,
கிருவ வீதி
கொழும்பு-5.

உள்ளடக்கம்

* வரசதந்திரம் வேண்டி நிற்போம்	— ஆசிரியர் குறிப்பு	— 1
* சிட்டுக் குருவி ஒன்று	— கவிஞர் கபிலன்	— 2
* கடிதங்கள்		— 3
* பெண்கள் விடுதலை பற்றிய ஒரு கண்ணேட்டம்	— சௌலவி திருச்சந்திரன்	— 4
* சூரோவின் ஆராய்ச்சி		— 6
* புதுமைப் பெண்ணூற் மாறிடுவாள்	— குறிஞ்சித் தென்னவன்	— 7
* தினகரன், விரகேசரி ஆசிரியர் கனுக்கு பெண்ணின் குரலின் வேண்டுகோள்		— 8
* அறிமுக விழா	— ஆ. இரத்தினவேலோல்	— 9
* பாரதி கண்ட கணவுப் பெண்	— செ. கணேசவிங்கன்	— 12
* கிராமப்புற பெண்களின் கருத்தரங்கும் கேள்விகளும்		— 14
* பாரதியும் பெண் விடுதலையும்		— 15
* பெண் விடுதலை	— பாரதி கவிதைகள்	— 17
* சந்திப்பு	— தமிழ்ப்பிரியா	— 18
* பெண்கள் மீது பலாத்காரம்		— 19
* யுக மலர் (திறனுயவு)		— 20
* சொத்துடமையும் பெண்களும்		— 22
* அக்கினி சாட்சி — மூடு பனி		— 25

எமது நன்றி:

சந்தர் பக்கேஜிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ்
உரிமையாளர்களுக்கும்
ஆழியர்களுக்கும் எமது நன்றி

அச்ச: குத்தர் பக்கேஜிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ், 74, தில் ஸ்ட்ரீட், தெஹுனை.

பெண்ணின் குரல்

பெண்களின் இன்றைய நிலைமையை எடுத்து விளக்கும்
பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி
பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுடன் போராடும்
பெண்களால், பெண்களுக்காகமும் மொழிகளிலும்
பிரசரிக்கப்படும் இலங்கைப் பெண்களின் உரிமையான ஒரே சஞ்சிகை

காந்தா ஹபி
(காந்தா ஹண்ட)

பெண்ணின் குரல்
Voice of Women
(வொயிஸ் ஓப் விமன்)

பெண்ணின் குரல்

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)
இலக்கம் 2 — விலை 2 ரூபா 50 சதம்
இலக்கம் 3 — விலை 3 ரூபா
(தபாற் செலவு ரூபா 1)

VOICE OF WOMEN

(பெண்ணின் குரல் ஆங்கிலத்தில்)

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)
இலக்கம் 3 — விலை 5 ரூபா
தபாற் செலவு ரூபா 1

சந்தா:

காந்தா ஹபி 4 இதழ்களுக்கு ரூபா 20-00
பெண்ணின் குரல் .. ரூபா 20-00
VOICE OF WOMEN .. 30-00
(தபாற் செலவு உட்பட)

ஆசிரியர்:-
சௌலவி திருச்சந்திரன்

விபரங்களுக்கு:

ஆசிரியர்,
“பெண்ணின் குரல்”
1. ஜயகொந்தா ஒழுங்கை,
கிருவ வீதி
கொழும்பு-5.